

Profil praktyczny

Załącznik nr 2
do Uchwały Nr 67/2019
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 28 lutego 2019 r.

**RAPORT ZESPOŁU OCENIAJĄCEGO
POLSKIEJ KOMISJI AKREDYTACYJNEJ**

Nazwa kierunku studiów: architektura krajobrazu

**Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: Wyższa Szkoła
Ekologii i Zarządzania w Warszawie**

Data przeprowadzenia wizytacji: 8 – 9 czerwca 2019 r.

Warszawa, 2019

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia.....	5
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się ..	5
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się.....	10
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	18
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry.....	29
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie.....	34
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku.....	38
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku.....	40
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia.....	42
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	44
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	45
4. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę	50
5. Załączniki:	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 2. Szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 3. Ocena wybranych prac etapowych i dyplomowych	55
Załącznik nr 4. Wykaz zajęć/grup zajęć, których obsada zajęć jest nieprawidłowa.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 5. Informacja o hospitowanych zajęciach/grupach zajęć i ich ocena.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodnicząca: dr hab. inż. Katarzyna Zabielska-Adamska, członek PKA,

członkowie:

1. dr hab. inż. arch. Agata Zachariasz, ekspert PKA,
2. prof. dr hab. inż. arch. Barbara Gronostajska, ekspert PKA,
3. Waldemar Razik, ekspert pracodawca,
4. Tomasz Zarębski, ekspert PKA ds. studenckich.
5. mgr Agnieszka Kozera, sekretarz Zespołu Oceniającego.

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku *architektura krajobrazu* prowadzonym na Wydziale Architektury Wyższej Szkoły Ekologii i Zarządzania w Warszawie została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2018/2019. Wizytacja tego kierunku odbyła się po raz pierwszy.

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą. Zespół Oceniający (ZO) PKA zapoznał się z Raportem samooceny przekazanym przez władze Uczelni, odbył także spotkanie organizacyjne w celu omówienia kwestii w nim przedstawionych, spraw wymagających wyjaśnienia z władzami Uczelni i Wydziału oraz szczegółowego harmonogramu przebiegu wizytacji. Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z władzami Uczelni oraz Wydziału, dalszy przebieg wizytacji odbywał się zgodnie z ustalonym harmonogramem. W trakcie wizytacji odbyły się spotkania ze studentami, pracownikami Wydziału, z osobami odpowiedzialnymi za funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia, za prowadzenie kierunku studiów, praktyki, a także z przedstawicielami Samorządu Studentów, Biura Karier oraz z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego. Ponadto dokonano przeglądu wybranych prac dyplomowych i etapowych, przeprowadzono hospitację zajęć oraz dokonano przeglądu bazy dydaktycznej i socjalnej wykorzystywanej w procesie dydaktycznym. Przed zakończeniem wizytacji dokonano oceny stopnia spełnienia kryteriów, sformułowano uwagi i zalecenia, o których Przewodniczący Zespołu poinformował władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków Zespołu Oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	Architektura Krajobrazu	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	praktyczny	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne i niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek	Obszary kształcenia: – nauki techniczne (59,1%) – nauki rolnicze, leśne i weterynaryjne (29.5%) – obszar sztuki (11,4%) dziedzina nauki lub sztuki i dyscyplina naukowa lub artystyczna – dziedzina nauk technicznych – dyscyplina architektura i urbanistyka – dziedzina nauk rolniczych – dyscypliny: ogrodnictwo, ochrona i kształtowanie środowiska – dziedzina sztuk plastycznych – dyscypliny: sztuki piękne, sztuki projektowe Uwaga: w roku akademickim 2019/2020 program studiów został przyporządkowany do dwóch dyscyplin nauki: – architektura i urbanistyka (73%) – rolnictwo i ogrodnictwo (27%)	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	7 semestrów/ 210 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym	3 miesiące / 12 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	Specjalność projektowanie krajobrazu wielofunkcyjnego i specjalność projektowanie krajobrazu o funkcji wypoczynkowej	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	inżynier architekt krajobrazu	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	0	87
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	2275	1485
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	175	175
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne	128	128
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	66	66

3. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Oceniany kierunek *architektura krajobrazu* prowadzony jest przez Wyższą Szkołę Ekologii i Zarządzania w Warszawie (WSEiZ). Studia I stopnia na kierunku *architektura krajobrazu* prowadzone są na Wydziale Architektury od roku akademickiego 1999/2000, początkowo kształcono w profilu ogólnoakademickim, a od 2018/2019 prowadzony jest profil praktyczny. Koncepcja i cele kształcenia realizowane na kierunku *architektura krajobrazu* są zgodne z misją oraz strategią Uczelni i Wydziału oraz polityką jakości (zał. do uchwały Senatu nr 1/12/2011). W misji WSEiZ zapisano najwyższej jakości, nowoczesne i elastyczne kształcenie studentów, a w misji Wydziału Architektury – podejmowanie, prowadzenie i inspirowanie projektów, prac badawczo-rozwojowych, badań naukowych, mających na celu pogłębianie wiedzy oraz opracowanie i wdrażanie nowych rozwiązań służących człowiekowi, a także kreatywnemu kształtowaniu otoczenia przyrodniczego, technicznego i społeczno-kulturowego w warunkach zrównoważonego rozwoju. Założono efektywną realizację zadań zawodowych, kreatywną adaptację do ewoluujących potrzeb i oczekiwań rynku pracy, w warunkach rozwoju społeczeństwa informacyjnego i budowania gospodarki opartej na wiedzy oraz czynny i świadomy udział w rozwoju Mazowsza oraz Polski, dzięki nabytej wiedzy, profesjonalnym umiejętnościom, mobilności oraz zaspokajaniu potrzeby kształcenia ustawicznego.

Kształcenie na interdyscyplinarnym kierunku, jakim jest *architektura krajobrazu*, mieści się w dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, czyli:

1. dziedzinie nauk technicznych – w dyscyplinie architektura i urbanistyka,
2. dziedzinie nauk rolniczych – w dyscyplinie ogrodnictwo, ochrona i kształtowanie środowiska,
3. dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuki piękne, sztuki projektowe.

Założenia programowe kierunku *architektura krajobrazu* o profilu praktycznym przygotowano w sposób umożliwiający realizację celów Strategii Rozwoju Wydziału, a w szczególności: powiązanie oferty edukacyjnej z zapotrzebowaniem i oczekiwaniami rynku pracy, wysoką jakość procesu kształcenia, wspieranie i inicjowanie projektów służących poszerzeniu współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym oraz innowacyjność form i metod kształcenia. Pełna koncepcja programu studiów na kierunku *architektura krajobrazu* uwzględnia postęp w obszarach działalności zawodowej właściwych dla kierunku *architektura krajobrazu*, co pokazują m.in. specjalistyczne pracownie badawcze, m.in. Pracownia Projektowania Wirtualnego Obiektu Budowlanego i Krajobrazu, Pracownia Geodezyjna czy Laboratorium Urządzania i Pielęgnowania Ogrodów w Klaudynie. Są też zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym zawodowego rynku pracy, co przejawia się w realizacji dobrze sformułowanych celów, którymi są: nabycie przez studenta wiedzy z zakresu nauk technicznych, przyrodniczych, rolniczych i sztuk pięknych oraz umiejętności wykorzystania jej w pracy zawodowej z zachowaniem zasad prawnych i etycznych; wykształcenie u studentów umiejętności kształtowania krajobrazu zgodnie z potrzebami użytkowymi, psychicznymi i biologicznymi człowieka, uwzględniając uwarunkowania przyrodniczo-kulturowe oraz rozwijanie u studentów postaw twórczych i świadomości konieczności ciągłego doskonalenia swojej wiedzy, umiejętności praktycznych i kompetencji społecznych. Absolwenci kierunku przygotowani są do: wykonywania analiz

i ocen uwarunkowań przyrodniczych, kulturowych, przestrzennych i społecznych projektowanych obszarów; wykonywania projektów zagospodarowania obiektów i obszarów zdefiniowanych w planach zagospodarowania przestrzennego, łącznie z obiektami i krajobrazami zabytkowymi; budowy i pielęgnowania projektowanych krajobrazów; kierowania i nadzoru nad robotami realizacyjnymi i pielęgnacyjnymi w obiektach architektury krajobrazu; zarządzania jednostkami zajmującymi się projektowaniem, budową i pielęgnowaniem krajobrazu; współpracy z innymi specjalistami uczestniczącymi w procesie powstawania i użytkowania krajobrazu.

Koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się zostały określone we współpracy z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi. Interesariusze wewnętrzni i zewnętrzni są włączani w proces opracowania i doskonalenia koncepcji kształcenia oraz ich dostosowaniu do potrzeb rynku pracy dla kierunków *architektura krajobrazu*. Zasadniczą rolę odgrywają w tym zakresie Dziekani Wydziału, Pełnomocnik Dziekana ds. Jakości na Kierunku Studiów, Wydziałowa Komisja ds. Jakości Kształcenia i Rada Wydziału, nauczyciele akademicki i studenci, uczestniczący w procesie ustalania i korekt efektywnej koncepcji kształcenia i zapewniania jakości kształcenia. Następuje to przede wszystkim przez udział ich reprezentantów w jednostkach i podmiotach odpowiedzialnych za tworzenie i realizację programów studiów i jakości procesu dydaktycznego. Studenci w każdym roku akademickim mają możliwość opiniowania programów studiów, ewaluacji form i metod prowadzenia zajęć przez nauczycieli za pomocą ankiet oraz innych metod monitorowania jakości kształcenia. Studenci mają też wpływ na koncepcję kształcenia przez wybór opcjonalnych przedmiotów/bloków kształcenia i specjalności. Ich atrakcyjność i efektywność są przez nich weryfikowane. Te przedmioty, które nie cieszą się zainteresowaniem i nie są wybierane, są zastępowane przez nowe. Monitorowanie potrzeb i oczekiwań studentów to także zadanie dla dziekanów. Prezentują oni opinie i oceny wyrażane przez studentów w zakresie koncepcji kształcenia Radzie Wydziału i innym podmiotom należącym do struktur zapewniania jakości kształcenia. Prowadzący zajęcia mają możliwość korekt programu, budowy koncepcji kształcenia i zapewniania jakości kształcenia przez Zespoły Dydaktyczne i Wydziałową Komisję ds. Jakości Kształcenia, wspierające Dziekana w zapewnieniu wysokiej jakości kształcenia. Współpraca w zakresie formułowania i doskonalenia koncepcji kształcenia z interesariuszami zewnętrznymi, czyli otoczeniem społeczno-gospodarczym (instytucje publiczne, organizacje społeczne, podmioty gospodarcze i absolwenci WSEiZ) odbywa się na kilku płaszczyznach. Źródłem opinii są pracodawcy i absolwenci, którzy mają wpływ na kształtowanie oferty edukacyjnej i jakości kształcenia. Podejmowane w tym zakresie działania mają charakter kompleksowy i wzajemnie się uzupełniający. Jednym z wyrazicieli opinii są przedstawiciele Rady Pracodawców WA, wśród których są m.in. reprezentanci gmin i firm współpracujących z uczelnią oraz absolwenci posiadający własne firmy. Rada pozwala na bezpośredni kontakt z przedstawicielami pracodawców, a ich uwagi pozwalają na lepsze konstruowanie programu dla praktycznej implementacji pozyskiwanej przez studentów wiedzy oraz dla poznania specyfiki i złożoności procesu funkcjonowania różnych podmiotów rynku. Kwestię zmiany profilu studiów konsultowano i opiniowano w trakcie spotkań Rady Pracodawców. Drugą ważną grupą interesariuszy są absolwenci. Uwzględniane są ich opinie pozyskane w trakcie badań służących monitorowaniu losów zawodowych. Absolwenci wskazują braki w ofercie edukacyjnej oraz oceniają przydatność wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych w trakcie kształcenia w WSEiZ. Dzięki temu Uczelnia uzyskuje informację zwrotną na temat wagi i przydatności konkretnych elementów kształcenia. Badany jest także rozwój zawodowy absolwenta, zmiany jakie zaszły w jego sytuacji zawodowej podczas oraz po ukończeniu procesu kształcenia.

W opracowaniu kierunkowych efektów uczenia się i programu studiów wzięto pod uwagę doświadczenia polskich uczelni kształcących na kierunku *architektura krajobrazu*, opinie

przedstawicieli pracodawców, wyniki monitorowania karier zawodowych absolwentów oraz sytuację na rynku pracy i rynku usług edukacyjnych. Uwzględniono też wzorce polecane przez zagraniczne stowarzyszenia zawodowe i organizacje, m.in., American Society of Landscape Architecture (ASLA), Quality Assurance Agency for Higher Education (QAA), Horticultural Industries Ontario College. W tym roku, w dniu 6.02.2019 w WSEiZ odbyło się też międzynarodowe seminarium pt. „Struktura programu i metodyka kształcenia na kierunku *architektura krajobrazu* – studia o profilu praktycznym” dotyczące metodologii kształcenia, w którym wzięli udział przedstawiciele Kaunas Forestry and Environmental Engineering University of Applied Sciences, Politechniki Krakowskiej, Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, Muzeum Łazienki Królewskie oraz Wyższej Szkoły Ekologii i Zarządzania, w tym jej absolwenci.

Na proces kształcenia, kształtowanie efektów uczenia się i programów studiów oraz sposób realizacji procesu dydaktycznego ma też wpływ podejmowana współpraca naukowa z innymi ośrodkami akademickimi m.in. uczestnictwo w organizacji konferencji naukowych, np. „Landscape Creation Process” w Kownie na Litwie (1-2.03.2017) oraz wspólne publikacje, np. w czasopiśmie Sopotckiej Szkoły Wyższej, czy też współpraca z Krajowym Instytutem Polityki Przestrzennej i Mieszkalnictwa (dawniej Instytutem Rozwoju Miast), z którym w 2019 r. jest planowana wspólna konferencja naukowa poświęcona inwestycjom komunalnym. W kalendarz wydarzeń służących rozwojowi aktywności naukowej i wymiany doświadczeń dydaktycznych projektowych oraz nawiązywaniu współpracy naukowej na WA WSEiZ wpisały się też 2 cykliczne międzynarodowe konferencje naukowe KRAJart i ARCHBUD (organizowane co 2 lata w Zakopanem, ostatnie w 2017, kolejne planowane w 2019 r.). Konferencje KRAJart dotyczą szerokiej problematyki kształtowania dzieł architektury, architektury krajobrazu i wnętrz oraz waloryzacji miejsca i obiektu, krajobrazu kulturowego, kształtowania materii przyrodniczej oraz sztuki tworzenia dzieł artystycznych i ich ekspozycji. Przedmiotem konferencji ARCHBUD są teoretyczne oraz praktyczne problemy współczesnej architektury i budownictwa. Współorganizatorami konferencji KRAJart są Tatrzański Park Narodowy, Kampinoski Park Narodowy, Zespół Szkół plastycznych im. A. Kenara w Zakopanem oraz Wyższa Szkoła Leśnictwa i Inżynierii w Kownie (Litwa) i Państwowy Uniwersytet Zasobów Naturalnych i Wykorzystania Przyrody Ukrainy (Ukraina), a w przypadku ARCHBUD m.in.: Wojskowa Akademia Techniczna i Instytut Techniki Budowlanej. Konferencji KRAJart towarzyszy artystyczny plener fotograficzny, a powstałe w trakcie plenerów prace są następnie prezentowane w Galerii WSEiZ oraz galeriach Kaunas Forestry and Environmental Engineering University of Applied Sciences, Litwa (2016 i 2018), Bibliotece Publicznej Okręgu Kowno (2017) i Latvia University of Agriculture, Jelgava, Łotwa (2016). Konferencjom organizowanym w latach 2013 i 2017 towarzyszyły również wystawy prac plastycznych studentów i dydaktyków WSEiZ w Galerii Sztuki Liceum im. Kenara w Zakopanem. Są też pojedyncze przypadki współpracy naukowej nauczycieli akademickich ze studentami i prezentacja prac naukowych w trakcie konferencji, np. na Konferencja o parku-pomniku w Żelazowej Woli, 7-8.06.2018 organizowana przez Narodowy Instytut Fryderyka Chopina, gdzie referowane były efekty pracy dyplomowej inżynierskiej wykonanej w WSEiZ pt. „Rozwój drzewostanu Parku Żelazowa Wola i problemy pielęgnacyjne”.

Na kierunku *architektura krajobrazu* osiągnięcie założonych celów koncepcji kształcenia na studiach I stopnia odbywa się poprzez umożliwienie osiągnięcia efektów uczenia się. Określono je uchwałą nr 6/12/2017 Senatu WSEiZ z 19.12.2017 r. Podstawą do opracowania programu studiów była uchwała nr 2/03/2017 Senatu WSEiZ z dnia 28.03.2017 r. w sprawie zmian w uchwale nr 3/12/2011 Senatu WSEiZ z 12.12.2011 r. w sprawie wytycznych dla Rad Wydziałów WSEiZ w zakresie opracowania programów kształcenia dla studiów I i II stopnia, oraz zgodnie z rozporządzeniem Ministra NiSW z 26.09.2016 r. w sprawie warunków

prowadzenia studiów i rozporządzeniem Ministra NiSW z 26.09.2016 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji typowych dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4 – poziomy 6-8. Efekty uczenia się zarówno kierunkowe, jak i dla zajęć lub grup zajęć, są zgodne z koncepcją i celami kształcenia, profilem praktycznym i właściwym poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji. Przy wprowadzeniu profilu praktycznego zmodyfikowano efekty uczenia się. Ukierunkowano je bardziej na sferę praktyczną, a także zwiększono liczbę godzin o te formy zajęć, które służą zdobywaniu umiejętności praktycznych i kompetencji inżynierskich, czyli ćwiczeniom, zajęciom terenowym i projektowym. Wprowadzono też praktyki zawodowe w wymiarze 3 miesiące i położono większy nacisk na narzędzia informatyczne oraz przygotowanie w zakresie fotografii. W programie studiów na rok 2019/2020 wymiar praktyk został zwiększony do 6 miesięcy, planowane są też dalsze zmiany w planie studiów.

Absolwenci kierunku *architektura krajobrazu* znają język angielski na poziomie biegłości B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy, w tym również język specjalistyczny z zakresu architektury krajobrazu, co ma ułatwić pracę w zinternacjonalizowanym środowisku.

Na I stopniu kierunku AK realizowane są dwie specjalności:

- *projektowanie krajobrazu o funkcji rekreacyjnej*, na której nacisk położono na poszerzenie wiedzy i umiejętności z zakresu projektowania obiektów wypoczynku i rekreacji oraz znajomość i umiejętność doboru technik i technologii wykorzystywanych przy ich realizacji i pielęgnacji;
- *projektowanie krajobrazu wielofunkcyjnego*, na której nacisk położono na poszerzenie wiedzy i umiejętności z zakresu projektowania obszarów i obiektów architektury krajobrazu o funkcji głównej innej niż wypoczynkowa, np. usługowa, produkcyjna, ochronna.

Ważne jest poznanie i stosowanie zasad gospodarowania przestrzenią, dobór odpowiednich technik, technologii budowy i pielęgnowania krajobrazu oraz obiektów i urządzeń w nim zlokalizowanych. Wypoczynek może być funkcją uzupełniającą.

Kształcenie na kierunku *architektura krajobrazu* w WSEiZ pozostaje w ścisłym związku z prowadzonymi przez pracowników badaniami naukowymi oraz działalnością zawodową części kadry (prace prowadzone poza uczelnią), a także z uwzględnieniem wymagań, które są stawiane absolwentom przez pracodawców. Zasadnicze obszary projektowania dotyczą: parków współczesnych i historycznych, ogrodów także tematycznych i innych obiektów architektury krajobrazu oraz terenów, na których funkcja wypoczynkowa jest obecna, lecz nie jest wiodąca, np. tereny przy szkołach, domach kultury, osiedlach mieszkaniowych. Tematyka dotyczy też modernizacji i rewaloryzacji już istniejących obiektów oraz urządzania i pielęgnacji obszarów wypoczynkowych. Praktyczne doświadczenie obejmuje dużą rozpiętość tematów od ogrodów przydomowych przez ogrody przedszkolne, szkolne, osiedlowe, po zielen publiczną jak skwery, pasaże, place miejskie, obszary rekreacyjne, w tym przywodne. Ważne są także projekty dotyczące terenów prawnie chronionych naturalnych i kulturowych. Istotne znaczenia ma też kształtowanie struktury biocenotycznej parków, ogrodów i innych obiektów architektury krajobrazu. Prowadzone prace badawcze i projektowe mają wpływ na opracowanie zakresu tematycznego zajęć projektowych z wielu przedmiotów zawodowych, m.in. w ramach przedmiotów *Projektowanie i urządzanie obszarów chronionych*, *Rekreacja na obszarze chronionym*, *Projektowanie obszarów wypoczynkowych* oraz *Pielęgnowanie obiektów architektury krajobrazu* (sem. V, VI, VII) porusza się m.in. problemy związane z zakresem dopuszczalnej ingerencji w obszar objęty ochroną prawną, czy też w ramach *Propedeutyki zawodu i podstawy projektowania*, gdzie studenci rozwiązują problemy projektowe związane z dostosowaniem przestrzeni prywatnej do potrzeb zleceniodawcy.

W procesie kształcenia przygotowuje się również absolwentów do podjęcia pracy we własnych firmach projektowych i wykonawczych, a także w parkach narodowych, krajobrazowych oraz administracji państwowej na stanowiskach związanych z inwestycjami, ochroną środowiska i planowaniem przestrzennym. Zapewnia to właściwe powiązanie kształcenia z aktualnymi obszarami działalności zawodowej właściwymi dla kierunku *architektura krajobrazu*.

Projekty badawcze prowadzone przez pracowników finansowane są niemal wyłącznie ze środków własnych WSEiZ. Szkoła jest jedną z nielicznych niepublicznych uczelni, które regularnie poddają się ocenie parametrycznej prowadzonej przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych. W 2018 r. Wydział Architektury WSEiZ poddał się kompleksowej ocenie jednostek naukowych i uzyskał kategorię naukową C.

Teoretyczny i praktyczny zakres kształcenia na kierunku *architektura krajobrazu* w WSEiZ pozwalają prawidłowo przygotować absolwentów do pracy zarówno w firmach projektowych i projektowo-wykonawczych w ramach tzw. wolnego zawodu, jaki i w firmach bezpośrednio związanych z planowaniem, projektowaniem, budową i pielęgnowaniem obiektów architektury krajobrazu. Absolwenci studiów I stopnia znajdują pracę w organach samorządowych sprawujących nadzór nad obiektami architektury krajobrazu, w służbach ochrony zabytków i ochrony przyrody, jednostkach opracowujących projekty zagospodarowania obiektów architektury krajobrazu, jednostkach realizujących i pielęgnujących obiekty architektury krajobrazu, jednostkach administracji rządowej i samorządowej. Absolwenci studiów I stopnia są przygotowani do kontynuacji kształcenia na studiach II stopnia oraz na studiach podyplomowych i kursach. Mają też świadomość potrzeby uzupełniania wiedzy specjalistycznej oraz podnoszenia kompetencji zawodowych i społecznych w ramach realizacji koncepcji uczenia się przez całe życie.

Efekty uczenia się są zgodne z dyscyplinami, do których kierunek jest przyporządkowany, a także stanem praktyki w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej oraz zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku. Uwzględniają w szczególności umiejętności praktyczne, komunikowania się w języku obcym i kompetencje społeczne niezbędne w działalności zawodowej właściwej dla kierunku. Przy tak ukształtowanym programie kierunku *architektura krajobrazu* efekty są możliwe do osiągnięcia. Efekty są sformułowane w sposób zrozumiały, pozwalający na stworzenie systemu ich weryfikacji.

Studia na kierunku *architektura krajobrazu* kończą się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera. Zakres efektów umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich jest spełniony.

Koncepcja studiów zakłada liczne ćwiczenia, zajęcia terenowe i prace projektowe, a obowiązkowe praktyki zawodowe, w tym realizowane na terenie obiektu uczelni w Klaudyn-Laski (okolice Kampinoskiego Parku Narodowego), stanowią kluczowy element procesu uczenia się studentów i kształtowania ich kompetencji inżynierskich, umiejętności pracy z materiałem roślinnym oraz rysowania z natury.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1¹(*kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione*)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Koncepcja kształcenia na kierunku *architektura krajobrazu* jest realizowana w WSEiZ na poziomie studiów niestacjonarnych I stopnia. Kierunek kształcenia ma charakter interdyscyplinarny. W realizacji i planach rozwoju kierunku uwzględniono tendencje zmian zachodzących w dziedzinach nauki i dyscyplinach naukowych, z których kierunek się wywodzi

¹W przypadku gdy propozycje oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać propozycję oceny dla każdego poziomu odrębnie.

(w tym także projektowanie zrównoważone, problematykę związaną z wdrażaniem Europejskiej Konwencji Krajobrazowej, zagadnieniami inwentaryzacji i oceny krajobrazu). Program kształcenia i efekty kształcenia są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, kulturalnego, a także rynku pracy.

Tematyka przedstawionych projektów, prac i ekspertyz, projektów badawczych, publikacji naukowych realizowanych w WSEiZ wiąże się ściśle z przedstawioną koncepcją kształcenia. Efekty uczenia są zgodne z koncepcją kształcenia na kierunku *architektura krajobrazu* i prowadzą do uzyskania kompetencji inżynierskich. Podzielone są na wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne. Znajduje to odniesienie w kartach przedmiotów. Ich treść jest znana studentom. Opis efektów umożliwia ocenę osiągniętej wiedzy zarówno teoretycznej, jak i umiejętności praktycznych studentów, przede wszystkim z uwagi na charakter studiów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Dookonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

Brak.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe realizowane na kierunku *architektura krajobrazu* są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają wiedzę i jej zastosowania w zakresie dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany, czyli: architektura i urbanistyka (59,1%), ogrodnictwo, ochrona i kształtowanie środowiska (29,5%) oraz sztuki piękne i sztuki projektowe (11,4%). Treści kształcenia związane z efektami uczenia się prowadzącymi do uzyskania przez studentów kompetencji inżynierskich są prawidłowe. Wśród zasadniczych są to m.in. podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich z zakresu architektury krajobrazu; umiejętność projektowania obiektów architektury krajobrazu z zastosowaniem właściwych metod i technik; wykonywanie wizualizacji do przekazywania informacji o krajobrazie oraz rozwiązań projektowych z wykorzystaniem zasad kompozycji, geometrii wykreślnej, rysunku odręcznego i technik komputerowych; wykorzystanie do formułowania i rozwiązywania zadań inżynierskich metod analitycznych i symulacyjnych. Szczególnie realizowane jest to na takich przedmiotach, jak: projektowanie na wszystkich semestrach, budownictwo czy geodezja, dendrologia, w tym też inwentaryzacje. Uwzględniają też normy i zasady, a także aktualny stan praktyki w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej oraz zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku. Liczba punktów ECTS na I stopniu kształcenia jest rozłożona równomiernie w semestrach i wynosi 30 pkt ECTS w każdym semestrze na studiach I (ogółem 210 pkt – 7 sem.). Zajęcia na studiach niestacjonarnych odbywają się podczas 10 zjazdów sobotnio-niedzielných w semestrze. Studenci studiów niestacjonarnych mają prawidłowo rozłożony układ zajęć semestralnych. Zajęcia dydaktyczne planowane są w podziale na dwa semestry: zimowy i letni. Harmonogram kształtowany jest prawidłowo. Przedmioty są zblokowane. Są takie, które realizowane są w pierwszej części semestru, inne w drugiej, co stwierdzono podczas hospitacji. Zajęcia odbywają się na terenie kampusu w Warszawie oraz w stacji terenowej w Klaudynie-Laskach, co też stanowi dodatkowy walor prowadzonego kierunku studiów. Zajęcia mają 10 i 15-minutowe przerwy, zaplanowano też przerwę obiadową w środku dnia. Przeciętna liczba

godzin zajęć w ciągu jednego dnia zjazdu na najbardziej obciążonych semestrach jest duża (około 10-12 godzin lekcyjnych według letniego harmonogramu, ale zajęcia są zróżnicowane). Według podziału godzin zajęcia odbywają się w godzinach około 8.30-20.00. Zajęcia są organizowane w taki sposób, aby studenci nie musieli się przemieszczać pomiędzy siedzibami uczelni w Warszawie i Kłodzku. Liczba zjazdów umożliwia realizację wszystkich godzin zajęć „kontaktowych”, chociaż jest to intensywny proces nauczania. Studenci kierunku wyrażali zadowolenie z takiej organizacji studiów niestacjonarnych.

Studia I stopnia na *architekturze krajobrazu* od roku akademickiego 2010/2011 są prowadzone wyłącznie w formie niestacjonarnej. Formalnie w ofercie uczelni znajdują się również studia stacjonarne, które jednak nie są uruchamiane. Liczba godzin zajęć dydaktycznych na studiach niestacjonarnych wynosi 1535, a stacjonarnych – 2335.

W programie moduły kształcenia rozumiane są jako:

- przedmioty, obejmujące wszystkie formy zajęć prowadzonych pod jedną nazwą na jednym lub wielu semestrach, w tym praktyka zawodowa, seminarium dyplomowe i praca dyplomowa. Wyniki kształcenia uzyskane na danym semestrze przy realizacji poszczególnych form zajęć, oceniane są odrębnie. Aby uzyskać punkty ECTS, przypisane danemu przedmiotowi na danym semestrze, należy uzyskać pozytywne oceny ze wszystkich form zajęć tego przedmiotu;
- moduły specjalnościowe, o charakterze wybieralnym, składające się z określonej w planie studiów liczby przedmiotów.

Moduły zajęć wymagające bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich stanowią 175 ECTS, w tym:

- przedmioty kształcenia ogólnego – 5 ECTS,
- przedmioty podstawowe – 21 ECTS,
- przedmioty kierunkowe – 116 ECTS,
- przedmioty specjalnościowe – 23 ECTS (wyłączone zostały konsultacje i realizacja pracy dyplomowej oraz praktyki),
- przedmioty do wyboru – 10 ECTS.

Moduły zajęć o charakterze praktycznym – 128 ECTS, w tym:

- zajęcia wspólne dla kierunku – 79 ECTS,
- zajęcia specjalnościowe – 49 ECTS.

Zajęcia lub grupy zajęć służące zdobywaniu przez studentów kompetencji inżynierskich:

- zajęcia wspólne dla kierunku – 110 ECTS,
- zajęcia specjalnościowe – 50 ECTS,
- przedmioty do wyboru – 10 ECTS.

Na kierunku *architektura krajobrazu* realizowane są dwie specjalności, co pozwala też na właściwy wybór przedmiotów wybieralnych: I. Projektowanie krajobrazu o funkcji rekreacyjnej oraz II. Projektowanie krajobrazu wielofunkcyjnego

Treści programowe realizowane na *architekturze krajobrazu* są zgodne z aktualnym stanem wiedzy, z efektami uczenia się przyjętymi dla ocenianego kierunku oraz praktyki badawczej w obszarach wiedzy i sztuki odpowiadających obszarom kształcenia, do których kierunek został przyporządkowany oraz w dziedzinach nauki i dyscyplinach naukowych, do których odnoszą się efekty kształcenia zakładane dla ocenianego kierunku. Pokazują to zasadnicze nurty badań naukowych prowadzonych przez nauczycieli akademickich biorących udział w kształceniu na kierunku *architektura krajobrazu*, stanowiąc też przedmiot wykładów i ćwiczeń, są one też mocno osadzone w specyfice regionu.

Treści programowe przyjęte na kierunku *architektura krajobrazu* są także kompleksowe i specyficzne dla zajęć tworzących program studiów i zapewniają uzyskanie wszystkich efektów uczenia się.

W programie studiów I stopnia realizowane są kluczowe treści kształcenia z zakresu przedmiotów podstawowych, tj. matematyki, geometrii wykreślnej, ekologii i biologii oraz historii sztuki. Treści kształcenia obejmują też zagadnienia z zakresu praktycznych zagadnień technicznych związanych z projektowaniem i realizacją obiektów architektury krajobrazu, zasad tworzenia rysunków i opisów technicznych, rodzajów, właściwości i zakresów stosowania materiałów i instalacji oraz nauk przyrodniczych i rolniczych, tj. gleboznawstwa, dendrologii, szaty roślinnej i wybranych zagadnień z faunistyki.

Elementem treści kształcenia są też te dotyczące ekonomiczno-prawnych aspektów procesu projektowego, w tym kosztorysowanie. Ważne jest też kształcenie w zakresie sztuk plastycznych i technik warsztatowych, a tym samym rozwijanie wrażliwości przestrzennej, plastycznej i kompozycyjnej poprzez studia rysunkowe, malarskie i rzeźbiarskie z natury i wyobraźni oraz modelowanie.

W ciągu 4 semestrów studiów realizowane jest kształcenie w zakresie praktycznej nauki języka angielskiego, w trakcie którego następuje systematyczne rozwijanie podstawowych umiejętności językowych – pisania, czytania, mówienia, rozumienia, doskonalenie gramatyki oraz słownictwa, także związanego z *architekturą krajobrazu*. Godatkową okazję do praktycznej nauki języka stwarzają oferowane studentom w planie studiów 2 przedmioty: Information Technology i Ecology, realizowane zarówno w języku polskim, jak i angielskim. W WSEiZ możliwa jest pełna realizacja efektu uczenia się dotyczącego poziomu biegłości językowej oznaczonego symbolem KIP_U19.

Program studiów od początku miał bardzo silne ukierunkowanie praktyczne. Opracowany został przez kadrę o bardzo dużym doświadczeniu oraz stałej aktywności zawodowej w zakresie architektury krajobrazu. Kluczowe specjalistyczne treści kształcenia na kierunku *architektura krajobrazu*, powiązane są w sposób bezpośredni z prowadzonymi przez wykładowców badaniami, pracami projektowymi wykonywanymi m.in. w ramach ich działalności zawodowej/gospodarczej (w projektach, studiach, opiniach, inwentaryzacjach i ekspertyzach) zaś uzyskane wyniki badań i doświadczenia praktyczne wykorzystywane są systematycznie w procesie dydaktycznym, zapewniając stałe odniesienia do aktualnego stanu praktyki w obszarach działalności zawodowej i zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku architektura krajobrazu. Potwierdziły to badane losowo prace dyplomowe i semestralne. W architekturze krajobrazu bardzo ważne są studia przedprojektowe, uwzględnienie całego szeregu uwarunkowań zwykle związane z krajobrazem naturalnym i kulturowym. Projekty wymagają każdorazowo prowadzenia oryginalnych badań, co potwierdzają w pełni te realizowane w WSEiZ jako projekty kursowe i dyplomowe. Bardzo dobrym przykładem przekazywania studentom praktycznej wiedzy i umiejętności są przedmioty: *Propedeutyka zawodu i podstawy projektowania*, *Teoria i zasady projektowania*, *Projektowanie zintegrowane*, *Projektowanie terenów przyrodnych*, *Projekt obieralny*, *Projektowanie i zarządzanie obszarów chronionych*, *Projektowanie obszarów wypoczynkowych*, *Pielęgnowanie obiektów architektury krajobrazu*, *Rekreacja na obszarze chronionym*, *Projektowanie obiektów wypoczynkowych*. Wieloletnie doświadczenie zawodowe prowadzących zarówno studialne i projektowe, jak i w służbach konserwatorskich i zarządzaniu krajobrazem kulturowym, jest bardzo dobrym uzupełnieniem walorów kształcenia z naciskiem na umiejętności praktycznej. Wątki tematyczne naukowe i projektowe związane z działalnością zawodową/gospodarczą, realizowane przez prowadzących znajdują odzwierciedlenie w następujących treściach programu studiów na kierunku: kształtowanie krajobrazu terenów przemysłowych z przeznaczeniem na rekreację, rewitalizacja i rewaloryzacja; powiązania przyrodnicze i kulturowe zarówno w strefach brzegowych obiektów architektury krajobrazu, jak i wewnątrz nich; badanie obiektów i obszarów chronionych, krajobrazy naturalne i kulturowe, także te objęte formami ochrony, zwłaszcza

kontekście ich wykorzystania dla potrzeb wypoczynku i turystyki; pielęgnacja oraz użytkowanie zieleni związanej z kompensacją przyrodniczą

To wieloletnie doświadczenie prowadzących, poparte gruntownym poznaniem oczekiwań klientów i rynku pracy, dało podstawę do opracowania zakresu tematycznego zajęć projektowych z przedmiotów praktycznych przygotowujących do wykonywania zawodu na dwóch specjalnościach prowadzonych w WSEiZ.

Widoczne są silne związki kluczowych treści kształcenia z kierunkowymi, co pokazuje macierz efektów uczenia się. Zapewniają zintegrowane kształcenie. Dobry, w odniesieniu do treści kształcenia, jest układ proporcjonalnego udziału dyscyplin naukowych (architektura i urbanistyka, rolnictwo i ogrodnictwo, sztuki plastyczne). Wśród kluczowych treści kształcenia są m.in.: Uwarunkowania przyrodnicze projektowania architektury krajobrazu, Rozwijanie wrażliwości przestrzennej, plastycznej i kompozycyjnej, Projektowanie obiektów architektury krajobrazu, Metody i sposób prezentacji opracowań projektowych.

Metody kształcenia wykorzystywane podczas prowadzenia zajęć na kierunku *architektura krajobrazu* są prawidłowe, uwzględniają interdyscyplinarny charakter i konieczność uzyskania kompetencji inżynierskich. Dostosowane są do wielu czynników, m.in. do form organizacyjnych zajęć na studiach niestacjonarnych i specyfiki zajęć z dość dużą liczbą zajęć praktycznych i terenowych, posiadanej wiedzy studentów oraz treści i specyficznych cech przedmiotów, ale przede wszystkim do efektów uczenia się zarówno kierunkowych, jak i przedmiotowych, jakie ma osiągnąć student. Podczas zajęć nauczyciele w możliwie największym stopniu stosują metody ukierunkowane na studenta, które pozwalają na przejście od nauczania do uczenia się, a nauczyciel skupia się na wspieraniu nauki i zainteresowań studentów oraz motywuje ich do samodzielnego poszukiwania informacji, co pokazały hospitacje, np. przedmiotów Dendrologia czy Fizjografia.

Do najczęściej wykorzystywanych metod kształcenia stosowanych na kierunku *architektura krajobrazu* należą te oparte na działalności praktycznej (projektowe, zajęcia terenowe i ćwiczenia praktyczne), metody oglądowe (np. pomiar, inwentaryzacja, dokumentowanie walorów krajobrazu), metody podające, które służą asymilacji wiedzy (wykłady), metody waloryzacyjne eksponujące wartości i postawy (np. impresywne, ekspresyjne) oraz metoda problemowa, która polega na samodzielnym dochodzeniu do wiedzy i obejmuje m.in. formułowanie problemów (inżynierskich i badawczych, np. analizy faz rozwoju kompozycji parkowej na zajęciach z Konserwacji i rewaloryzacji zabytkowych założeń ogrodowych) i pomysłów ich rozwiązania. Jedną z podstawowych metod kształcenia jest także praca własna studenta (samokształcenie), która jest uzupełnieniem oraz kontynuacją pracy z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich i pozwala na zrozumienie, utrwalenie, pogłębienie wiedzy i kształtowanie oraz doskonalenie umiejętności, a także opanowanie nowej partii materiału, przygotowanie do nowego tematu/zagadnienia, rozwijanie samodzielności oraz kształtowanie twórczej postawy studentów.

W WSEiZ na kierunku *architektura krajobrazu* stosowane są następujące formy realizacji przedmiotów: wykład, ćwiczenia (audytoryjne, w tym seminaria dyplomowe i lektoraty języków obcych; projektowe; laboratoryjne i terenowe), praktyka zawodowa. Maksymalna liczebność grupy ćwiczeniowej wynosi 30 osób, grupy laboratoryjnej i projektowej – 15 osób; liczba uczestników wykładu jest nieograniczona. Wielkości grup są prawidłowe. Studenci w trakcie spotkania sygnalizowali zbyt małą liczbę godzin projektowych, co jest to ważne z uwagi na indywidualny charakter każdego z projektów i indywidualne korekty.

Wykłady mają na celu, przede wszystkim, przekazywanie wiedzy, w mniejszym zakresie kształtowanie umiejętności i kompetencji. Pewna część zajęć tych ma formę interaktywną. Ćwiczenia audytoryjne mają na celu przede wszystkim przekazywanie umiejętności praktycznych oraz osiągania efektów uczenia się prowadzących do uzyskania kompetencji inżynierskich, drogą rozwiązywania zadań praktycznych oraz kształtowanie kompetencji

społecznych, m.in. poprzez udział w dyskusjach, przygotowanie samodzielnych wypowiedzi na zainicjowane przez prowadzących tematy. Ćwiczenia audytoryjne stanowią interaktywną formą zajęć.

Celem ćwiczeń projektowych jest kształtowanie umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów decyzyjnych i obliczeniowych na podstawie wiedzy i umiejętności zdobytych podczas wykładów i ćwiczeń audytoryjnych. Ćwiczenia laboratoryjne i terenowe mają na celu przekazanie umiejętności realizowania zadań o charakterze badawczym lub związanym z praktyką gospodarczą oraz umiejętności dokonywania analizy wyników i przebiegu realizowanych zadań. Zarówno ćwiczenia projektowe, jak i laboratoryjne/terenowe prowadzą do uzyskania przez studentów kompetencji inżynierskich.

Praktyki zawodowe mają na celu weryfikację zdobytej wiedzy w praktyce gospodarczej, doskonalenie zdobytych w toku studiów umiejętności praktycznych i kompetencji inżynierskich oraz rozwijanie kompetencji społecznych. Program studiów zakłada realizację zajęć z języka obcego, którego część prowadzona jest przy pomocy e-learningu, natomiast uzyskane efekty uczenia się są weryfikowane podczas zaliczeń semestralnych i egzaminu, prowadzonych w warunkach kontrolowanej samodzielności w siedzibie Uczelni.

Seminaria dyplomowe jako szczególna forma ćwiczeń audytoryjnych, mają na celu przekazanie umiejętności prowadzenia badań oraz kompetencji społecznych niezbędnych w działalności badawczej. Ważna jest tu struktura pracy dyplomowej, wybór metodologii badań dostosowanych do tematu pracy, pozyskiwanie informacji ze źródeł (literatury, baz danych, archiwów oraz innych właściwie dobranych) i ich dokumentowania oraz posługiwania się metodami analizy danych odpowiednimi dla kierunku *architektura krajobrazu* i specjalności studiów. Seminaria dyplomowe kształtują też umiejętności w zakresie integrowania uzyskanych informacji, dokonywania ich interpretacji, analiz uwarunkowań, a także wnioskowania oraz formułowania i uzasadniania opinii. Kształtują również umiejętność prezentowania założeń projektowych, samodzielnie postawionych tez i wniosków oraz prezentacji projektu.

Integralną częścią programu studiów na kierunku *architektura krajobrazu*, ważną ze względu na praktyczny profil kształcenia, są studenckie praktyki zawodowe. Praktyki stwarzają możliwość nabycia przez studentów doświadczenia zawodowego, służą nawiązaniu kontaktów zawodowych. Mogą stanowić okazję do rozpoczęcia pracy zawodowej w miejscu odbywania praktyk. Ułatwiają też podejmowanie w przyszłości obowiązków zawodowych w różnych podmiotach gospodarczych czy jednostkach samorządowych.

Program studiów przewiduje praktyki zawodowe w ogólnym wymiarze 3 miesięcy. Praktyki realizowane są w na 1 roku studiów w 2 semestrze studiów w wymiarze dwóch tygodni, na 2-gim roku studiów w semestrze 4 w wymiarze czterech tygodni i semestrze 7 w wymiarze sześciu tygodni. Taki układ praktyk jest korzystny dla kształcenia. Praktyki zawodowe obowiązują zarówno studentów stacjonarnych, jak i niestacjonarnych. Łącznie, w ramach praktyk student uzyskuje 12 ECTS. Celem praktyk jest doskonalenie i wykształcenie nowych umiejętności oraz kompetencji społecznych oraz powiązanie wiedzy nabytej w uczelni z działalnością praktyczną. Słusznie założono uwzględnienie w toku studiów jak największej warunków z przyszłych sytuacji zawodowych, postawienie studenta w sytuacji rzeczywistej próby, czyli realizacji zadania zawodowego oraz umożliwienie nabycia kompetencji praktycznych, w tym umiejętności psychomotorycznych.

Praktyki w pierwszej części w sem. 2. służą doskonaleniu umiejętności rozpoznawania roślin w charakterystycznych dla nich środowiskach. Umożliwiają też rozwinięcie umiejętności rysunkowych (np. szkiców inwentaryzacyjnych, syntetycznych) i malarskich w bezpośrednim kontakcie z elementami krajobrazu w plenerze, co stanowi podstawę umiejętności sporządzania wizualizacji projektów. Praktyki w sem. 2 odbywają się na obszarach i w obiektach cennych przyrodniczo i kulturowo oraz na terenach zdegradowanych, stosownie do realizowanego

programu zawartego w karcie przedmiotu. Bardzo dobrym miejscem odbywania praktyk jest prowadzona przez WSEiZ Terenowa Stacja Ochrony Przyrody i Krajobrazu w Klaudynie-Laskach k. Warszawy. Należy podkreślić, że realizacja praktyk zawodowych w zakresie zajęć z rysunku oraz pracy ogrodniczej z materiałem roślinnym w dedykowanym obiekcie Uczelni w Klaudynie-Laskach zapewnia studentom unikalną możliwość obserwacji i pielęgnacji stanowisk roślinnych w ramach tego samego ogrodu o różnych porach roku na przestrzeni lat studiów.

Pozostałe praktyki mają miejsce w sem. 4 i 7 – łącznie 10 tygodni. W ramach tych praktyk główny nacisk położono na doskonalenie i wykształcenie nowych umiejętności oraz kompetencji społecznych. Istotne jest też powiązanie wiedzy nabytej w uczelni z działalnością w środowisku zawodowym. Część z tych kompetencji ma charakter uniwersalny i może być zdobyta w ramach działalności zawodowej nie dotyczącej bezpośrednio *architektury krajobrazu*. Są to m.in.: otwartość i gotowość do wykorzystywania wiedzy zdobytej na uczelni w działalności w miejscu pracy, znajomość organizacji pracy podczas łączenia pracy projektowej – teoretycznej z praktyczną, umiejętność pracy w interdyscyplinarnych zespołach zadaniowych, umiejętność kontaktowania się z klientem oraz identyfikacji jego wymagań i potrzeb, orientowanie się w społecznych, ekonomicznych, prawnych i marketingowych aspektach związanych z wykonywanymi zadaniami, świadomość konieczności obserwacji zmian zachodzących w cyklu życia urządzeń, obiektów i systemów technicznych w miejscu pracy i otoczeniu. Okres, który może być przypisany do tego rodzaju praktyki wynosi maksymalnie 4 tygodnie.

Ostatnia część praktyk – 6 tygodni na 7 semestrze – odbywa się w firmach ściśle związanych z zawodem architekta krajobrazu. Realizowana jest w jednostkach, instytucjach oraz firmach związanych z architekturą krajobrazu, takich jak: pracownie projektowe, firmy zajmujące się budową i pielęgnacją obiektów architektury krajobrazu, szkółki roślin ozdobnych, itp.). W trakcie tych praktyk studenci zapoznają się ze specyfiką działania instytucji, tj. z podstawowymi metodami, formami oraz narzędziami pracy, sposobami prowadzenia dokumentacji przez instytucje i firmy oraz czynnościami wykonywanymi na konkretnym stanowisku pracy.

WSEiZ podpisała dla potrzeb realizacji praktyk porozumienia z licznymi firmami oferującymi praktyki zgodne z wymaganiami. Są to między innymi: Zielony Krajobraz, Aster Park, Muzeum Łazienki Królewskie, PAN Ogród Botaniczny – CZRB w Powsinie, IKEA. Ponadto realizowana jest współpraca z gminami: Piaseczno, Góra Kalwaria, Kampinos i Tarczyn, na terenie których możliwa jest realizacja praktyk studenckich umożliwiających zdobycie odpowiedniej wiedzy, kompetencji i umiejętności. Przedstawiona dokumentacja praktyk potwierdza prawidłową ich realizację. Uczelnia jest dobrze przygotowana do prowadzenia praktyk zawodowych, a ich realizacja w ocenianej Jednostce nie budzi zastrzeżeń i jest odpowiednia. Zapewniono nadzór przebiegu praktyki przez nauczyciela akademickiego oraz współdziałanie ze studentem i opiekunem w sprawie realizacji treści programowych praktyki oraz prowadzonej dokumentacji. Sekwencja jest prawidłowa, realizuje założone efekty kształcenia. Dobór miejsc praktyk jest trafny, powiązany z zakładanymi efektami uczenia się, stwarza możliwość ich osiągnięcia przez studentów.

Indywidualizacja procesu kształcenia jest osiągana m.in. przez realizację indywidualnych projektów, konsultowanych przez prowadzących, wybór specjalności (modułów specjalnościowych obieralnych) oraz wybór przedmiotów obieralnych. To także dopasowanie miejsca odbywania praktyki zawodowej, dostosowanie tematu i zakresu pracy dyplomowej do indywidualnych zainteresowań studenta, z zachowaniem określonych wymagań oraz możliwość wyboru opiekuna specjalizującego się w określonej problematyce. Student może też korzystać, bez dodatkowej odpłatności, ze wszystkich wykładów i ćwiczeń prowadzonych na WSEiZ (za zgodą nauczyciela akademickiego), także na innych kierunkach studiów

i poziomach kształcenia (z możliwością wpisania oceny do dokumentacji studenta jako przedmiotu fakultatywnego). Student, po złożeniu wniosku, może uzyskać indywidualną organizację studiów, która polega na ustaleniu indywidualnych terminów lub sposobów wywiązywania się z obowiązków studenckich wynikających z programu studiów. Istnieje też możliwość ustalenia dla wyróżniających się studentów indywidualnego planu i programu studiów, polegającego na rozszerzeniu zakresu wiedzy w ramach studiowanego kierunku, albo na zamianie przedmiotów w ramach danego kierunku studiów z uwzględnieniem obowiązujących efektów uczenia się. Student może, w określonych przypadkach, dokonać wyboru języka, w którym ma być prowadzony przedmiot.

W WSEiZ niepełnosprawni studenci mogą liczyć na kompleksową opiekę Uczelni w realizowanym procesie kształcenia. System wspierania studentów niepełnosprawnych obejmuje: opiekę Pełnomocnika Rektora ds. Studentów Niepełnosprawnych, przystosowanie infrastruktury dydaktycznej Uczelni do potrzeb osób niepełnosprawnych, możliwość wypożyczenia przenośnego sprzętu elektronicznego dla osób niepełnosprawnych, a także pomoc materialną – stypendia specjalne dla osób niepełnosprawnych. Pełnomocnik Rektora ds. Studentów Niepełnosprawnych składa Rektorowi roczne sprawozdanie z działalności, które zawiera ewentualne postulaty dotyczące poprawy warunków studiów osób niepełnosprawnych, a tym samym podniesienia jakości kształcenia.

Uwzględnienie w praktykach pleneru malarskiego oraz praktycznych prac ogrodowych z materiałem roślinnym na wstępnych etapach kształcenia (zajęcia w Klaudyn-Laski) pozwala zbudować u studentów kompetencje inżynierskie i wyobraźnię przestrzenną niezbędne do świadomego wykorzystania narzędzi informatycznych przy opracowaniu projektów architektury krajobrazu. Dodatkowymi elementami jakie są rozwijane przy tej okazji jest umiejętność rozmowy z klientem o projekcie i odczuwaniu projektowanej przestrzeni.

Uczelnia zapewnia miejsca odbywania praktyk zawodowych dla każdego ze studentów. Miejsca odbywania praktyk proponowane przez studentów są sprawdzane pod względem jakościowej zgodności z realizowanym programem studiów. Zaliczenie praktyk zawodowych w oparciu o pracę zawodową studenta (w tym prowadzoną działalność gospodarczą) jest realizowane w sposób zapewniający weryfikację osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się.

Analiza dokumentacji przedłożonej przez Uczelnię oraz przegląd informacji publicznie dostępnych na temat podmiotów, w których odbywają się praktyki zawodowe wskazują, że miejsca praktyk dobierane są w zgodności z programem studiów, potrzebami procesu nauczania i uczenia się, umożliwiają osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Analiza wybranych dzienników praktyk wykazała także, że opiekunowie praktyk ze strony pracodawcy posiadają odpowiednie kompetencje, doświadczenie i kwalifikacje.

Zastosowane metody weryfikacji realizacji praktyk zawodowych, dokumentowanie przebiegu praktyk i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się są trafnie dobrane biorąc pod uwagę. Realizowane oceny osiągnięcia efektów uczenia się studentów w ramach praktyk zawodowych ma charakter całościowy i odnosi się także do każdego kluczowych efektów uczenia się. Przebieg praktyki dokumentowany jest w dziennikach praktyk, przy czym przeanalizowane przykładowe dzienniki praktyk wskazywały, że były co do zasady wypełniane jednorazowo na koniec praktyk.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2 (*kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione*)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Treści programowe realizowane na kierunku *architektura krajobrazu* w WSEiZ są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają wiedzę i jej zastosowania w zakresie dyscyplin, do

których kierunek jest przyporządkowany, normy i zasady, a także aktualny stan praktyki w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej oraz zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku. Są też kompleksowe i specyficzne dla zajęć tworzących program studiów i zapewniają uzyskanie wszystkich efektów uczenia się w tym także kompetencji inżynierskich, z zastrzeżeniem co do dyplomów, które nie powinny być realizowane jako koncepcja.

Plan studiów niestacjonarnych – w tym czas trwania studiów, nakład pracy mierzony łączną liczbą punktów ECTS konieczny do ukończenia studiów, jak również nakład pracy niezbędny do osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć lub grup zajęć są poprawnie oszacowane i zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Odpowiednie są liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów określona w programie studiów łącznie oraz dla poszczególnych zajęć lub grup zajęć zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, przy czym w przypadku studiów stacjonarnych, liczba punktów ECTS uzyskiwana w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia jest zgodna z wymaganiami. Zapewniono sekwencje zajęć i odpowiedni dobór form zajęć i proporcje liczby godzin zajęć realizowanych w poszczególnych formach, co daje możliwość osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się. Umożliwiono wybór zajęć, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS, konieczne do ukończenia studiów na I stopniu. Zajęcia pozwalają studentom na elastyczne kształtowanie ścieżki kształcenia, obejmuje zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne, w wymaganym wymiarze punktów ECTS, a także w zakresie znajomości co najmniej jednego języka obcego.

Zapewniono różnorodne, specyficzne, odpowiednie do interdyscyplinarnego kierunku Architektura krajobrazu metody kształcenia, które zapewniają osiągnięcie przez studentów wszystkich efektów uczenia się. W ich doborze uwzględniane są najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej, a w nauczaniu i uczeniu się są stosowane właściwie dobrane środki i narzędzia dydaktyczne wspomagające osiąganie przez studentów efektów uczenia się i stymulują studentów do samodzielności i pełnienia aktywnej roli w procesie uczenia się. Zapewniono prawidłowe praktyczne przygotowanie do działalności zawodowej, stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym technik informacyjno-komunikacyjnych w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku. Umożliwiono uzyskanie kompetencji w zakresie opanowania języka obcego na poziomie B2. Dostosowano proces uczenia się do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnością, a także realizowanie indywidualnych ścieżek kształcenia.

Proces realizacji praktyk jest prawidłowy. Efekty uczenia się zakładane dla praktyk są zgodne z efektami uczenia się przypisanymi do pozostałych zajęć. Treści programowe określone dla praktyk, wymiar praktyk zgodny z wymaganiami i przyporządkowana im liczba punktów ECTS, a także umiejscowienie praktyk w planie studiów, jak również dobór miejsc odbywania praktyk zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Stosowane są metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk, a także sposób dokumentowania ich przebiegu. Umożliwiają skuteczne sprawdzenie i ocenę stopnia osiągnięcia efektów uczenia się przez studentów. Ocena osiągnięcia efektów uczenia się dokonywana przez opiekuna praktyk ma charakter kompleksowy i odnosi się do każdego z zakładanych efektów uczenia się. Są zapewnione odpowiednie kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje opiekunów praktyk. Zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się są infrastruktura i wyposażenie miejsc odbywania praktyk. Umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się oraz prawidłową realizację praktyk. Uczelnia zapewnia miejsca praktyk dla studentów, a w przypadku samodzielnego wskazania przez studenta miejsca odbywania praktyki, osoba sprawująca nadzór nad praktykami zatwierdza to miejsce w oparciu

o z góry określone i formalnie przyjęte kryteria jakościowe. Systematycznej ocenie poddawany i modyfikowany jest program praktyk.

Zespół Oceniający rekomenduje:

- Zwiększenie udziału w organizowanych przez instytucje i organizacje studentów konkursach, np. ogólnopolski doroczny konkurs Stowarzyszenia Polskich Architektów Krajobrazu na prace dyplomowe.
- Wprowadzenie praktyk zawodowych realizowanych w ramach współpracy z organizacjami pozarządowymi (NGO) aktywnie włączającymi się w kształtowanie przestrzeni miejskiej i finansowane w ramach partycypacyjnych budżetów obywatelskich. Studenci mogliby samodzielnie lub w zespołach przygotowywać projekty koncepcyjne, które przedkładane byłyby do głosowań a zapewne w wielu przypadkach przekazane do weryfikacji profesjonalnej (zgodnie z przepisami) i realizacji.
- Przyjęcie, że prace i działania realizowane w czasie praktyk zawodowych mogą być podstawą inżynierskiej pracy dyplomowej, a opiekun praktyk ze strony pracodawcy uczestniczy w formułowaniu rekomendacji w zakresie problemu badawczego i obszaru tematycznego przyszłej inżynierskiej pracy dyplomowej. W ten sposób realizowane prace dyplomowe mogłyby realnie odpowiadać na potrzeby interesariuszy otoczenia społeczno-gospodarczego i uwzględniać także ograniczenia budżetowe i organizacyjne z jakimi spotykać się można w praktyce rynkowej.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Organizowanie zajęć, w tym także terenowych, w bardzo dobrze przygotowanym ośrodku w Klaudynie Laskach, gdzie mieszczą się m.in. Laboratorium Urządzania i Pielęgnowania Ogrodów oraz Pracownia Rysunku i Malarstwa, a także funkcjonuje Terenowa Stacja Ochrony Przyrody i Krajobrazu WSEiZ. Organizowane są też zajęcia wyjazdowe w obiektach zabytkowych, np. w parku w Białowieży.

Zalecenia

Brak.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Warunki rekrutacji – zasady i wymagania stawiane kandydatom na studia określa uchwała nr 1/03/2017 Senatu WSEiZ z 28.03.2017 r. w sprawie regulaminu przyjęć na studia do WSEiZ w roku akademickim 2018/2019. Na studia I stopnia na kierunku *architektura krajobrazu* ubiegać się mogą absolwenci szkół średnich posiadający świadectwo dojrzałości lub świadectwo dojrzałości i zaświadczenie o wynikach egzaminu maturalnego z poszczególnych przedmiotów (lub równorzędne w przypadku osób kształcących się na poziomie szkoły średniej za granicą). Innych wymagań rekrutacyjnych nie określono. W tym zakresie rekrutacja jest przejrzysta i zasady selekcji są określone. Są także bezstronne i zapewniają wszystkim kandydatom równe szanse w podjęciu studiów na kierunku.

Warunki i procedury potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów przyjęte w WSEiZ zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektem uczenia się określonym w programie studiów. W WSEiZ potwierdzanie efektów uczenia się uzyskanych poza szkolnictwem wyższym przeprowadzane jest na podstawie art. 170e i 170f

ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z 27.07.2005 r., uchwały nr 4/06/2015 Senatu WSEiZ z 23.06.2015 r. oraz zarządzenia nr 19/2015 Rektora WSEiZ z 30.10.2015 r. w sprawie określenia wzorów dokumentów niezbędnych w procedurze potwierdzania efektów uczenia się. Procedura ta stanowi formalny proces weryfikacji posiadanych efektów uczenia się zorganizowanego instytucjonalnie poza systemem studiów oraz uczenia się niezorganizowanego instytucjonalnie, realizowanego w sposób i metodami zwiększającymi zasób wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, posiadanych przez osobę ubiegającą się o przyjęcie na studia. Efekty uczenia się potwierdza się w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się zawartym w programie studiów I stopnia kierunku *architektura krajobrazu* o profilu praktycznym, prowadzonym na WA. W wyniku potwierdzenia efektów uczenia się można zaliczyć studentowi nie więcej niż 50% punktów ECTS przypisanych do programu studiów. Efekty uczenia się potwierdza się w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym dla danego modułu kształcenia w programie studiów. Przyjęte metody weryfikacji efektów uczenia się mogą być inne niż metody stosowane w odniesieniu do weryfikacji osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się. Wynik weryfikacji wyrażony jest w skali ocen przyjętej w Regulaminie studiów WSEiZ. W przypadku podjęcia studiów przez osobę ubiegającą się o potwierdzenie efektów uczenia się, oceny uzyskane na podstawie procedury, są wliczane do średniej ocen ze studiów, zgodnie z Regulaminem studiów WSEiZ. Efekty uczenia się dla kierunku *architektura krajobrazu*, studia I stopnia o profilu praktycznym, mogą zostać potwierdzone osobie posiadającej świadectwo dojrzałości i co najmniej 5 lat doświadczenia zawodowego; tytuł zawodowy magistra lub równorzędny i co najmniej 2 lata doświadczenia zawodowego po ukończeniu studiów II stopnia albo jednolitych studiów magisterskich – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na kolejny kierunek studiów.

Postępowanie związane z potwierdzaniem efektów uczenia się prowadzone jest na wniosek osoby zainteresowanej, będącej kandydatem na studia w WSEiZ. Potwierdzenia dokonuje komisja ds. potwierdzania efektów uczenia się powoływana jest przez Dziekana WA dla kierunku *architektura krajobrazu*. Weryfikacji efektów uczenia się dokonuje wskazana przez Dziekana osoba odpowiedzialna za realizację modułu kształcenia, o którego zaliczenie ubiega się kandydat. Wniosek o potwierdzenie efektów uczenia się, kandydat składa do Dziekana WA, a do wniosku dołącza dokumenty potwierdzające osiągnięte efekty uczenia się, którymi są: Curriculum Vitae, świadectwo dojrzałości, dyplom ukończenia studiów wyższych w przypadku ubiegania się o przyjęcie na kolejny kierunek studiów oraz dokumenty potwierdzające wymagane doświadczenie zawodowe, a także inne dokumenty np.: certyfikat ukończenia kursu, szkolenia, certyfikat językowy, zakres obowiązków służbowych, dokumenty potwierdzające udział w projekcie i zakres pełnionych w nim obowiązków, itp. Komisja przeprowadza procedurę potwierdzania efektów uczenia się i ocenę ich zbieżności z efektami uczenia się określonymi w programie kształcenia dla studiów I stopnia na kierunku *architektura krajobrazu* o profilu praktycznym w stopniu umożliwiającym zaliczenie określonych modułów kształcenia wraz z przypisanymi do nich punktami ECTS. Z przeprowadzonej procedury potwierdzania efektów uczenia się, sporządzany jest protokół, który stanowi załącznik do decyzji Dziekana o przyjęciu kandydata na studia. Na podstawie uzyskanej liczby punktów ECTS, komisja ds. potwierdzania efektów uczenia się tworzy listę rankingową kandydatów uprawnionych do ubiegania się o przyjęcie na studia w wyniku potwierdzania efektów uczenia się. Decyzję o przyjęciu na studia podejmuje Dziekan WA, uwzględniając ocenę komisji ds. potwierdzania efektów uczenia się oraz listę rankingową kandydatów. Od decyzji Dziekana przysługuje prawo wniesienia odwołania do Rektora. Za przeprowadzenie postępowania związanego z potwierdzeniem efektów uczenia się WSEiZ pobiera opłaty. Zasady pobierania opłat za tę usługę, wysokość tych opłat oraz wzór umowy o warunkach odpłatności za tę usługę określił zarządzeniem Prezydent WSEiZ. Liczba studentów na danym kierunku, poziomie i profilu kształcenia, którzy zostali przyjęci na studia

na podstawie najlepszych wyników uzyskanych w wyniku potwierdzenia efektów uczenia się, nie może być większa niż 20% ogólnej liczby studentów na studiach I stopnia na kierunku AK, o profilu praktycznym. Przyjęcia na studia w wyniku potwierdzania efektów uczenia się następują zgodnie z listą rankingową, do wyczerpania limitu miejsc. Studenci przyjęci na studia w wyniku potwierdzania efektów uczenia się, odbywają studia według indywidualnego planu studiów określonego przez Dziekana i pod opieką naukową, które są włączone do regularnego trybu studiów; nie tworzy się dla nich odrębnych programów studiów. W przypadku przyjęcia kandydata na studia, wniosek kandydata o potwierdzenie efektów uczenia się wraz z załączoną do wniosku dokumentacją oraz dokumentacją potwierdzającą uzyskane efekty uczenia się i umową o warunkach odpłatności za przeprowadzoną procedurę, są przechowywane w teczkę akt osobowych studenta.

Kwestię warunków i zasad uznawania efektów uczenia się i okresów kształcenia oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym rozstrzyga Regulamin studiów WSEiZ, przyjęty uchwałą Senatu WSEiZ nr 2/04/2015 z 14.04.2015 r. Student może przenieść się z innej uczelni, w tym także zagranicznej, do WSEiZ, gdzie zostaje wpisany na semestr bezpośrednio wyższy od tego, który został zaliczony przed przeniesieniem. Dziekan Wydziału określa warunki, termin i sposób uzupełnienia zaległości wynikających z planu studiów, w tym różnic programowych dla studenta przenoszącego się lub wznowiającego studia. Decyzję o przeniesieniu osiągnięć studenta, w tym uznaniu efektów i okresów kształcenia oraz kwalifikacji, podejmuje na jego wniosek Dziekan, po zapoznaniu się z przedstawioną przez studenta dokumentacją przebiegu studiów odbytych na innym wydziale WSEiZ albo poza nią. Warunkiem przeniesienia zajęć zaliczonych w innym wydziale WSEiZ lub w innej uczelni, w tym także zagranicznej, jest stwierdzenie zbieżności efektów uczenia się uzyskanych podczas realizacji zajęć, odpowiadających zajęciom określonym w programie studiów na kierunku studiów, profilu kształcenia i specjalności, na którym student studiuje lub zamierza podjąć studia. Student otrzymuje w jednostce przyjmującej WSEiZ, taką liczbę punktów ECTS, jaka jest przypisana efektom uczenia się uzyskiwanym w wyniku realizacji odpowiednich zajęć i praktyk w tej jednostce. Przeliczenia oceny uzyskanej przez studenta przyjmowanego w wyniku przeniesienia, zgodnie z systemem stosowanym w WSEiZ, dokonuje Dziekan wydziału przyjmującego.

Student, podejmujący jedno lub dwusemestralne studia na uczelni zagranicznej w ramach programu Erasmus+, po powrocie kontynuuje studia na kolejnym semestrze. Warunki zaliczenia przedmiotów reguluje trójstronne Porozumienie o programie studiów (Learning Agreement), w taki sposób, aby zminimalizować różnice programowe pomiędzy programami studiów w obu uczelniach. W przypadku, gdy w zagranicznej uczelni program nie uwzględnia przedmiotów obowiązujących studenta wg programu studiów w WSEiZ, do Porozumienia o programie studiów sporządzany jest aneks, w którym określa się przedmioty, które zostaną zaliczone przez studenta w trakcie lub po powrocie z wymiany, lub w kolejnym roku akademickim. Dziekan po powrocie studenta zalicza semestr studiów z obowiązkiem zaliczenia tych przedmiotów w następnym semestrze lub roku. Jeśli student nie zrealizuje programu studiów zawartego w trójstronnym porozumieniu, Dziekan może odmówić zaliczenia semestru, w czasie którego student przebywał na wymianie w uczelni przyjmującej. Dziekan może skierować studenta na powtarzanie danego semestru lub roku albo wpisać go warunkowo na kolejny semestr, określając termin uzupełnienia zaległości, jeżeli uzna przyczyny niezrealizowania programu za uzasadnione.

Sposoby sprawdzania i oceniania stopnia osiągania efektów uczenia się w WSEiZ określa zarządzenie Rektora WSEiZ nr 26/2012 z 28.09.2012 r. w sprawie sposobów weryfikacji i zasad dokumentowania efektów kształcenia osiąganych przez studentów. Weryfikacja założonych efektów uczenia dla poszczególnych modułów i przedmiotów jest czytelna

i dostosowana do specyfiki zawodu. Metody weryfikacji efektów uczenia uzyskiwanych w procesie kształcenia na poziomie przedmiotu/modułu obejmują m.in.:

- egzaminy: ustny, opisowy, testowy,
- zaliczenie: ustne, opisowe, testowe,
- kolokwium,
- przygotowanie referatu,
- przygotowanie projektów poprzedzone studiami wstępnymi, np. inwentaryzacją drzewostanu, oceną krajobrazu, uwarunkowań planistycznych,
- rozwiązywanie zadań problemowych,
- opracowania inwestycyjne, wskazania pielęgnacyjne (ekspertyzy) przygotowywane indywidualnie lub grupowo,
- wypowiedzi ustne, aktywność w dyskusji,
- analiza przypadków studialnych, np. projektów,
- ocena pracy przy przygotowywaniu pracy dyplomowej,
- egzamin dyplomowy i obrona pracy.

Kształcenie na kierunku *architektura krajobrazu* ma charakter interdyscyplinarny, silny jest w nim wątek kulturowy i naturalny, niezbędna jest też wiedza inżynierska, jako że opracowywane przez absolwentów dokumentacje oraz projekty muszą, oprócz walorów estetycznych i prośrodowiskowych, spełniać też wymogi bezpieczeństwa i być wykonane w zakresie projektów technicznych zgodne z wymogami Prawa budowlanego. Efekty uczenia się osiąmane przez studentów pokazują prace etapowe – przeglądy, szkice projektowe, inwentaryzacje, studia – oraz egzaminacyjne, a także ich wyniki, projekty koncepcyjne i techniczne, prace dyplomowych, dzienniki praktyk. Są także monitorowane przez badanie pozycji absolwentów na rynku pracy lub kierunków ich dalszej edukacji. Efekty uczenia się osiąmane indywidualnie przez studentów w toku studiów poddawane są regularnej weryfikacji. Sposoby weryfikacji ich osiągnięcia dostosowano do rodzaju efektów. Nauczyciel akademicki każdorazowo na początku semestru zobowiązany jest do poinformowania studentów, jakiego rodzaju wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne nabędą w ramach przedmiotu oraz w jaki sposób będą one weryfikowane, zgodnie z informacjami zawartymi w karcie przedmiotu. Sylabusy dostępne są dla studentów. Wprowadzono w nich rozróżnienie między formą zaliczenia a sposobami sprawdzania i oceniania stopnia osiągnięcia efektów kształcenia. Formą zaliczenia przedmiotów jest zaliczenie i/lub egzamin, a sposoby sprawdzania i oceniania stopnia osiągnięcia efektów uczenia się dotyczą narzędzi stosowanych do przeprowadzenia weryfikacji.

W WSEiZ stosowane są następujące narzędzia weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się: sprawdzian ustny – omówieniu zagadnień problemowych, sprawdzian pisemny – rozwiązaniu zadań problemowych, sprawdzian testowy otwarty lub zamknięty – jednokrotnego lub wielokrotnego wyboru, indywidualne i zespołowe prace np. prezentacje, projekty, zadania praktyczne indywidualne i zespołowe, sprawozdania z przebiegu i wyników wykonywania zadań praktycznych, aktywny udział w zajęciach i dyskusji. Dopuszcza się możliwość weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się za pomocą więcej niż jednego narzędzia. Zastosowane w weryfikacji narzędzia oceny są tak skonstruowane, aby otrzymanie oceny dostatecznej przez studenta oznaczało, że osiągnął wszystkie zamierzone efekty uczenia się dla przedmiotu, w danym semestrze, na poziomie co najmniej minimalnym. Efekty z obszaru wiedzy oceniane są z reguły przy pomocy egzaminów i sprawdzianów – pisemnych lub ustnych. Oceny sumujące umiejętności odbywają się najczęściej poprzez ocenę zadań częściowych opracowanych przez studentów projektów, zadań i prac praktycznych oraz prezentacji. Na kierunku *architektura krajobrazu* szczególnie w realizacji przedmiotów projektowych oraz związanych z utrzymaniem i pielęgnacją obiektów krajobrazu wykonane przez studentów studia wstępne do opracowania projektu są ważnym elementem projektu

(np. inwentaryzacja lub jej weryfikacja, gospodarka zielenią, czy studia historyczne w odniesieniu do obiektów zabytkowych). Oprócz oceny sumującej, bardzo ważna jest ocena formująca dokonywana w trakcie zajęć, to szczególnie ważne w trakcie zadań praktycznych terenowych, których cechują program, np. ćwiczenia projektowe z *Pielęgnowania obiektów architektury krajobrazu* w parku pałacowym w Białowieży. Zwykle realizowana jest ona poprzez korekty indywidualne oraz przeglądy indywidualne i grupowe, wsparte dyskusją. Połączenie tych dwóch metod oceny sprzyja podniesieniu jakości zarówno procesu uczenia się, jak i nauczania. Jest również ważne w kontekście oceny efektów niezbędnych w działalności praktycznej. Umiejętności m.in. takie jak „*Wykonuje waloryzację wielofunkcyjnego obszaru z punktu widzenia ochrony przyrody i potrzeb turystyki do opracowania optymalnego rozwiązania projektowego*” czy „*Analizuje (na podstawie badań kameralnych i obserwacji w terenie) perspektywiczne cele pielęgnacyjne i sporządza koncepcję ich realizacji w okresie wieloletnim dla fragmentu obiektu architektury krajobrazu*”, wymagają oceny złożonej, zwykle też za umiejętności praktyczne i niejednokrotnie za pracę zespołową (kompetencje społeczne). W trakcie wykonywania ćwiczeń wystawiane są oceny częściowe, które stanowią element oceny sumującej wraz z oceną projektu końcowego. Stopień osiągania efektów uczenia się w zakresie kompetencji społecznych oceniany jest najczęściej poprzez prezentacje (np. K1P_K03), obserwację wykładowcy (np. K1P_K02), a także udział w dyskusji (K1P_K02, K1P_K05), co potwierdzają przeprowadzone hospitacje i losowo wybrane do przeglądu prace kursowe. Ważnym, także z powodu profilu praktycznego, jest włączenie w proces oceny formującej pracodawców (w ramach praktyk zawodowych). Oni, oprócz standardowej oceny poprzez dziennik praktyk, wypełniają ankiety oceny studenta – uczestnika praktyki zawodowej. Ma to także wpływ na profilowanie sylwetki absolwenta. Ankieta ma ponadto stanowić jeden ze składników portfolio, do wykorzystania na etapie ubiegania się o pracę. Sposób oceny kompetencji społecznych spełnia wymagania podstawowe – tu ważny udział prac zespołowych i dyskusje grupowe, ale uczelnia deklaruje w raporcie dalsze jego doskonalenia.

Umiejętności praktyczne zdobywane w trakcie ćwiczeń terenowych uzupełnią dobrze realizowane praktyki. Przebiegają one na kierunku *architektura krajobrazu* pod nadzorem Opiekuna praktyk, który odpowiedzialny jest za realizację praktyki zgodnie z jej celami, ustalonym programem, a także zakładanymi efektami uczenia się. Osiągnięte efekty uczenia się sprawdzane są przez analizę wypełnionego przez studenta dziennika praktyk i zapoznanie się z opinią oraz ogólną oceną pracy studenta przygotowaną przez opiekuna w jednostce, w której praktyka jest realizowana. Dziekan Wydziału po zasięgnięciu opinii Zespołu Dydaktycznego ds. Praktyk ostatecznie ocenia praktykę zawodową.

Znajomość języka obcego doskonalona jest przez studentów w trakcie 4-semestralnych ćwiczeń audytoryjnych. Na bieżąco podczas zajęć oceniane są postępy osiągania efektów uczenia się w zakresie mówienia, czytania, rozumienia, pisanie, słownictwa oraz gramatyki języka obcego. Studenci doskonalą język zawodowy przygotowują wypowiedzi ustne i pisemne, rozwiązują zadania z rozumienia ze słuchu, a także analizują teksty specjalistyczne z zakresu architektury krajobrazu. Część zajęć z języka obcego prowadzona jest przy pomocy metod i technik kształcenia na odległość, a wykorzystuje się w tym celu platformę zdalnego nauczania – Serwis E-learningowy WSEiZ. Wyposażony jest on w narzędzia umożliwiające określenie planów kształcenia, prowadzenie automatycznej dwustronnej komunikacji, prowadzenie bieżącej oceny postępów studentów. Pozwala też nauczycielowi na ocenę prowadzonego procesu dydaktycznego oraz raportowanie o postępach studentów. Dzięki temu zapewniona jest bieżąca kontrola postępów w nauce studentów, weryfikacja wiedzy i umiejętności. Uzyskane efekty uczenia się są sprawdzane również podczas zaliczeń semestralnych (w postaci testu mieszanego – wielokrotnego wyboru z pytaniami otwartymi) i egzaminu na poziomie B2 zgodnie z Europejskim Systemem Opisu Kształcenia Językowego

kończącego zajęcia z języka, realizowanych w warunkach kontrolowanej samodzielności w siedzibie Uczelni.

W trakcie studiów na kierunku *architektura krajobrazu* ważne są prace etapowe, realizowane przez studentów w ramach różnych przedmiotów. Wiele z nich opiera się na przepisach prawa (budowlanego, ochrony przyrody i zabytków). Prace te można podzielić na trzy podstawowe grupy:

1. Sprawdziany częściowe, obejmujące tematy poszczególnych wykładów i ćwiczeń,
2. Projekty cząstkowe dotyczące:
 - różnych wybranych zagadnień przedprojektowych – analitycznych i projektowych. Dotyczą takiej problematyki: ogrody przy domach jednorodzinnych, parki i inne obiekty *architektura krajobrazu*, obiekty towarzyszące przestrzeniom publicznym o innej funkcji niż wypoczynkowa, modernizacja obiektów architektury krajobrazu, które muszą uwzględniać zachowanie wartości przyrodniczych i kulturowych występujących na danym terenie, a także wytyczne ustaw, rozporządzeń i innych aktów prawnych,
 - pielęgnowania i utrzymania obiektów architektury krajobrazu, uwzględniające wymagania biotyczne i funkcje roślin oraz przemiany obiektów zachodzące na przestrzeni lat, składające się z części graficznej i opisowej.
3. Prezentacje, realizowane w zespołach lub indywidualnie, obejmujące wybrane i wskazane na początku zajęć tematy.

Przedstawione oceny weryfikacji są prawidłowe. Uzależnione są od formy zajęć, tematyki i rodzaju efektów uczenia się. Weryfikacja efektów uczenia się uzyskanych w ramach danego przedmiotu przybiera różną postać np. przedmiot *Budownictwo ogrodowe, instalacje budowlane i materiałoznawstwo* – przewiduje sprawdzian w postaci testu otwartego; przedmiot: *Propedeutyka zawodu i podstawy projektowania* – egzamin ustny, przedmiot *Projektowanie obszarów wypoczynkowych* – projekt koncepcyjny.

Monitorowaniu i ocenie podlegają przebieg i wyniki nauczania. Realizowane to jest na podstawie danych pozyskanych w trakcie hospitacji zajęć – planowych i interwencyjnych, wyników ankiet studenckich dotyczących ewaluacji pracy nauczycieli akademickich oraz informacji napływających od studentów bezpośrednio do Dziekana, a także wyników analiz statystycznych ocen na różnych etapach procesu kształcenia. Ważnym sygnałem może również być zdecydowanie niższa popularność niektórych przedmiotów czy wykładowców (przy przedmiotach obieralnych). Pozyskane dane w przypadku zgłaszanych i zaobserwowanych nieprawidłowości stanowią podstawę do podejmowania działań naprawczych i doskonalących. Dokonywane to jest głównie po zakończeniu rocznego przeglądu programów. Możliwe są też działania interwencyjne, które stanowią reakcję na problemy, które należy rozwiązać natychmiast. Do tych szybkich reakcji na problemy zaliczyć można działania służące doskonaleniu procesu kształcenia, m.in. zwiększenie liczby godzin, zmiana kolejności realizacji przedmiotu, zmiana nauczyciela prowadzącego, wyeliminowanie dublowania się treści z innym przedmiotem czy dostosowanie metodyki prowadzenia zajęć do potrzeb/specyfiki danej grupy studenckiej. Poprawie procesu uczenia służy też aktualizacja literatury, zakupy proponowanych pozycji bibliograficznych do biblioteki oraz lepsza identyfikacja przez wykładowcę najważniejszych partii materiału do samodzielnego przestudiowania. W przypadku hospitacji bardzo ważna i efektywna może być natychmiastowa informacja zwrotna od hospitującego do wykładowcy.

Sposoby weryfikacji i zasady dokumentowania efektów kształcenia osiągniętych przez studentów określa Zarządzenie Rektora WSEiZ nr 23/2015 z 21.12.2015 r. Nauczyciele akademicki są zobowiązani do dokumentowania efektów uczenia się osiągniętych przez studentów w ramach przedmiotów. Zwykle efekty dokumentowane są w formie prac indywidualnych i zespołowych takich np. rysunki projektowe i plansze, makiety; prezentacje,

prace artystyczne, m.in. rysunki, rzeźby; sprawdziany testowe różnego rodzaju (otwarte zamknięte, jednokrotnego wielokrotnego wyboru, prac pisemnych min. zawierających rozwiązania zadań problemowych; sprawozdań/raportów z przebiegu i wyników wykonywania zadań praktycznych, w tym dzienniki praktyk i innych. Istotną formą dokumentacji osiągniętych przez studenta efektów uczenia się jest praca dyplomowa stanowiąca samodzielne opracowanie określonego zagadnienia badawczego. Pokazuje ona ogólną wiedzę i umiejętności studenta związane z kierunkiem *architektura krajobrazu*, pokazuje umiejętności samodzielnego analizowania wnioskowania i projektowania oraz kompetencje inżynierskie studiów. Kończącą formą weryfikacji wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych uzyskanych w trakcie studiów jest egzamin dyplomowy, który odbywa się przed komisją powołaną przez Dziekana Wydziału i może mieć charakter otwarty. W trakcie tego egzaminu student prezentuje pracę dyplomową, odbywa się na jej temat dyskusja dyplomant odpowiada na pytania dotyczące pracy i ustosunkowuje się do uwag członków komisji, następnie omawia 3 losowo wybrane zagadnienia egzaminacyjne. Weryfikację osiągniętych efektów uczenia się dokumentuje się w protokole egzaminu dyplomowego.

Nauczyciel ma obowiązek przechowywania studenckich prac pisemnych przez jeden rok po zakończeniu roku akademickiego, w którym zostały opracowane. Po tym okresie dostarcza do dziekanatu po 2 egzemplarze prac ocenionych: bardzo dobrze, dobrze, dostatecznie oraz niedostatecznie. Prace te przechowywane są w dziekanacie przez 3 lata. W przypadku ustnej weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się przez studentów, nauczyciel składa w dziekanacie, najpóźniej miesiąc od zakończenia sesji egzaminacyjnej, zestaw pytań, które były podstawą weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się. W przypadku prac o dużych gabarytach, takich jak: projekty, makiety czy plansze, preferowana jest forma cyfrowa archiwizacji, np.: na płycie CD. Osiągnięcia studenta podlegają ewaluacji zgodnie ze skalą ocen zamieszczoną w Regulaminie studiów WSEiZ. Oceny wpisywane są przez nauczycieli do protokołów zaliczeniowych/egzaminacyjnych i do kart okresowych osiągnięć studenta. Karty przechowywane są w teczkach akt osobowych studenta, a po ukończeniu studiów w archiwum Uczelni przez 50 lat. Protokoły zaliczeniowe/egzaminacyjne są przechowywane przez dziekanat. Przechowywana dokumentacja weryfikacji osiągniętych przez studentów efektów uczenia się służy właściwym jednostkom do kompleksowej analizy osiągnięć studentów.

Końcowy, niezwykle ważny, sprawdzian efektów uczenia się osiąganych przez studentów stanowi proces dyplomowania, na który składa się przygotowanie pracy dyplomowej oraz ustny egzamin dyplomowy weryfikujący wiedzę, umiejętności i kompetencje zdobyte w czasie studiów, który odbywa się przed komisją powołaną przez Dziekana. Jak podano w raporcie „przedmiotem pracy dyplomowej inżynierskiej jest koncepcyjny projekt obiektu architektury krajobrazu o nieskomplikowanej funkcji lub koncepcyjny projekt terenu wielofunkcyjnego”. Powinien to być projekt, koncepcja bowiem nie zawsze prowadzi do pełnego uzyskania kompetencji inżynierskich, co pokazało kilka prac wybranych do szczegółowej oceny w trakcie wizytacji PKA. Tematyka projektów dyplomowych jest zróżnicowana i prawidłowa. Czasami, co również wynika z oceny, obszaroowo tematy są za duże i dlatego łatwiej realizować szkicową fazę koncepcji. Zadawane i wybierane tematy projektów inżynierskich to przestrzenie publiczne towarzyszące – szkołom, przedszkolom, centrom kultury, sportu, hotelom, to tereny osiedli mieszkaniowych oraz parki, ogrody i inne obiekty architektury krajobrazu. Przykładowe tematy to m.in. *Projekt ogrodu przyszkolnego Zespołu Szkół w Stadnickiej Woli*; *Koncepcja zagospodarowania przestrzeni wokół ośrodka jeździeckiego w Sadach k. Kazunia*. Studenci podejmują również tematy dotyczące koncepcji zagospodarowania terenów o głównej funkcji wypoczynkowej i innych, wybieranych z oferty przedstawionej przez wykładowców lub proponowanych bezpośrednio przez studentów np. *Koncepcja zagospodarowania Parku Moczydło jako przestrzeni rekreacyjnej i wypoczynkowej dla mieszkańców dzielnicy Wola w Warszawie*.

Podstawą w procesie dyplomowania są: Regulamin studiów WSEiZ oraz zarządzenie nr 20/2016 Rektora z 13.12.2016 r. w sprawie wprowadzenia zmian w Regulaminie dyplomowania dla studentów WSEiZ. Proces dyplomowania rozpoczyna udostępnienie studentom propozycji tematów prac dyplomowych najpóźniej na 2 semestry przed planowym zakończeniem studiów, a kończy złożenie egzaminu dyplomowego. Praca dyplomowa i egzamin dyplomowy mogą być realizowane w języku obcym. Student wybiera opiekuna i temat pracy dyplomowej. Opiekunem może być nauczyciel akademicki, który posiada co najmniej stopień naukowy doktora oraz posiada dorobek naukowy lub artystyczny w obszarze wiedzy lub sztuki, do którego został przypisany kierunek studiów. Listy tematów prac dyplomowych w danym roku akademickim dla danego kierunku i stopnia studiów przygotowuje Zespół ds. Dyplomowania na podstawie propozycji nauczycieli akademickich, uprawnionych do prowadzenia prac dyplomowych. Coraz częściej tematy prac proponowane lub wręcz zamawiane są przez członków Rady Pracodawców lub dyrekcję obiektów użyteczności publicznej. Listy tematów zatwierdzane są przez Dziekana.

Student dokonuje wyboru tematu pracy dyplomowej, na opracowanym formularzu z deklaracją tematu i zasadniczej problematyki dyplomu, nie później niż rok przed terminem złożenia pracy dyplomowej. Student ma też prawo, w porozumieniu z opiekunem, zgłosić propozycję tematu pracy dyplomowej. Dziekan WA zatwierdza tematy prac dyplomowych, po zaopiniowaniu ich przez Zespół Dydaktyczny ds. Dyplomowania. Student obowiązany jest złożyć we właściwym Dziekanacie pracę dyplomową wraz z adnotacją promotora na stronie tytułowej pracy, stwierdzającą jej przyjęcie. Prace dyplomowe podlegają cyfrowej archiwizacji od roku akademickiego 2012/2013. Prace dyplomowe, które były podstawą do przeprowadzenia egzaminu dyplomowego po 30.09.2009 r. są przekazywane do Ogólnopolskiego Repozytorium Pisemnych Pracy Dyplomowych. Zgodnie z obowiązującymi zasadami wszystkie złożone prace dyplomowe podlegają ocenie antyplagiatowej. W przypadku stwierdzenia naruszenia praw autorskich, dyplomant ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną przed komisją dyscyplinarną, niezależnie od odpowiedzialności karnej i cywilnej. Oceny pracy dyplomowej dokonują oddzielnie opiekun pracy oraz recenzent, którym może być nauczyciel akademicki posiadający co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego, tytuł naukowy, zatrudniony na stanowisku docenta, profesora nadzwyczajnego lub wizytującego, lub inna osoba, posiadająca stopień naukowy doktora I będąca wybitnym specjalistą w zakresie tematyki recenzowanej pracy. Recenzenta wyznacza Dziekan, a gdy Dziekan jest opiekunem pracy – Rektor lub Prorektor.

Realizowane prace dyplomowe są osadzone w praktyce i odpowiadają na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego. W pracach zwraca się uwagę na aspekt metodologiczne przygotowanie multidyscyplinarną analizę potrzeb interesariuszy, inwentaryzację zdjęciową, gatunkową oraz zastanej infrastruktury technicznej. W dyplomowych pracach inżynierskich występują elementy zbieżne z praktyką zawodową i rynkową takie jak: analiza potrzeb interesariuszy, wskazanie na ograniczenia architektoniczne, prawne, techniczne i normatywne, specyfikowanie zakresu prac, harmonogramowanie prac i ich wstępne budżetowanie, analizy kosztorysowe i koszty wykonawcze, identyfikowanie opcji finansowania przedłożonego projektu. Na stosowanie multidyscyplinarnego podejścia w realizacji prac inżynierskich wskazują występujące w pracach analizy powiązań pomiędzy wpływem projektowanego ekosystemu flory na pojawianie się określonych gatunków fauny. Przykładami prac dyplomowych o pogłębionych analizach multidyscyplinarnych jest praca pt. „Projekt strefy brzegowej Jeziora Goćławskiego” (WA/3495) oraz praca dyplomowa pt. „Koncepcja zagospodarowania parku przy osiedlu Bródno-Podgrodzie w Warszawie” (WA/3652). Z drugiej strony, niektóre z prac dyplomowych mają skalę zakresu prac potencjalnie przytłaczającą dla inżynierów rozpoczynających karierę w zawodzie i mogą powodować

dysonans pomiędzy doświadczeniami ze studiów a praktyką z jaką się spotkają na początku swojej drogi zawodowej.

Zastrzeżenia budzi zakres niektórych dyplomów, w których realizowane są koncepcje. Są prace za duże obszarowo, przez co stopień ich dokładności jest niewystarczający do spełnienia wszystkich wymogów związanych z projektami inżynierskimi – dotyczy to projektów zagospodarowania wykonywanych na podkładach geodezyjnych z infrastrukturą i przekrojów.

Metodyka w realizacji każdej pracy dyplomowej – projektowej jest analogiczna. Każdy student musi wykazać się umiejętnościami badawczymi (potrafi samodzielnie pozyskać i opracować materiały wyjściowe do projektowania – kartograficzne, inwentaryzacje, waloryzacje; analizować dokumenty i wykonać prace przedprojektowe np. inwentaryzacyjne i waloryzacyjne, projekt koncepcyjny itd. oraz kompetencjami inżynierskimi, m. in. potrafi prawidłowo uwzględnić elementy konstrukcyjne, instalacyjne w swoim projekcie, opanował warsztat rysunkowy i potrafi wykonać rysunki zgodne z zasadami rysunku zawodowego – ten element i te składowe powinny być elementem weryfikacji i oceny na formularzu dyplomowania. Na kierunku *architektura krajobrazu* praca dyplomowa składa się z dwóch części: pisemnej i graficznej, która ma charakter projektu z dostosowanymi do tematu studiami przedprojektowymi. Część pisemna powinna zawierać opis terenu opracowania wraz z analizami terenowymi i opis koncepcji projektowej. Część opisowa musi być ściśle skorelowana z częścią graficzną, która powinna składać się z min. 3 plansz analitycznych i projektowych, zawierających rysunki wyjaśniające koncepcję rozwiązania projektowego. Plansze analityczne przedstawiają uwarunkowania lokalne wraz z analizami terenowymi, natomiast plansze projektowe prezentują projekt obiektu architektury krajobrazu wraz z przekrojami, detalami, wizualizacją lub perspektywą. Powinny być podane obowiązkowe skale, w których wykonywane jest m.in. zagospodarowanie terenu i przekroje.

Spełnienie wymogów stawianych pracom dyplomowym na kierunku *architektura krajobrazu* (określone przez Radę Wydziału w postaci dokumentu) jest sprawdzane oraz oceniane przez opiekuna w trakcie trwania procesu przygotowania pracy dyplomowej. Recenzja i opinia opiekuna przygotowane są na opracowanym formularzu. Formularz oceny pracy ma klasyczną konstrukcję:

1. Czy treść pracy odpowiada tematowi określonemu w tytule,
2. Ocena układu pracy, struktury podziału treści, kolejności rozdziałów, kompletności tez, itp.,
3. Merytoryczna ocena pracy,
4. Inne uwagi,
5. Czy i w jakim zakresie praca stanowi oryginalne ujęcie problemu,
6. Charakterystyka doboru i wykorzystania źródeł,
7. Ocena formalnej strony pracy (poprawność języka, opanowanie techniki pisanie pracy, spis rzeczy, odsyłacze),
8. Sposób wykorzystania pracy (publikacja, udostępnienie instytucjom, materiał źródłowy),
9. Ocena pracy.

Formularz można uzupełnić o pytanie dotyczące spełnienia wymogów odnoszących się do kompetencji inżynierskich, czy w pracy wykonano: projekt zagospodarowania, przekroje i rysunki techniczne. Rekomenduje się, aby na studiach inżynierskich zrezygnować z wykonywania koncepcji na rzecz projektów, w których obowiązkowo pojawiają się elementy wynikające z uzyskiwania kompetencji inżynierskich – rysunki typowe dla fazy projektów technicznego i wykonawczego, przy spełnieniu przepisów prawa budowlanego. W przypadku znaczących rozbieżności w ocenie pracy lub negatywnej oceny pracy dokonanej przez recenzenta, decyzję o dopuszczeniu studenta do egzaminu dyplomowego podejmuje właściwy Dziekan na podstawie oceny pracy dokonanej przez drugiego recenzenta. W przypadku dwóch niedostatecznych ocen pracy, student może dokonać poprawy pracy i ponownie złożyć ją

opiekunowi. Praca taka podlega ponownej ocenie w tym samym trybie. Warunkiem dopuszczenia studenta do egzaminu dyplomowego jest złożenie wszystkich egzaminów, uzyskanie zaliczenia wszystkich przedmiotów i praktyk przewidzianych w planie studiów oraz uzyskanie pozytywnych opinii opiekuna i recenzenta pracy. Za organizację egzaminu dyplomowego odpowiada Dziekan, starając się brać pod uwagę potrzeby, zgłaszane przez opiekuna lub dyplomanta.

Egzamin dyplomowy odbywa się przed komisją powołaną przez Dziekana. Jest egzaminem ustnym. Weryfikuje wiedzę, umiejętności oraz kompetencje zdobyte w czasie studiów. W skład komisji może zostać powołany przedstawiciel otoczenia społeczno-gospodarczego, np. przedstawiciel pracodawców, przedstawiciel samorządu zawodowego to ważne szczególnie w przypadku profilu praktycznego. Na wniosek studenta lub opiekuna egzamin dyplomowy może mieć charakter otwarty. W trakcie egzaminu dyplomowego student prezentuje pracę dyplomową, następnie odbywa się dyskusja na temat pracy dyplomowej, podczas której student odpowiada na pytania dotyczące pracy i ustosunkowuje się do uwag członków komisji. Następnie student odpowiada na 3 pytania, z których co najmniej 1 powinno dotyczyć kierunku studiów i co najmniej 1 studiowanej przez niego specjalności (przykładowe pytania zawarto na formularzach oceny prac dyplomowych). Student omawia 3 zagadnienia egzaminacyjne. Sposób przygotowania wykazu zagadnień kierunkowych i specjalnościowych na egzamin dyplomowy określa Regulamin dyplomowania, w którym określono również sposób ustalenia ostatecznej oceny pracy dyplomowej, oceny z egzaminu dyplomowego oraz ostatecznego wyniku studiów. Studentowi, który osiągnął średnią z toku studiów powyżej 4,60 oraz uzyskał z pracy dyplomowej i egzaminu dyplomowego oceny bardzo dobre, na wniosek komisji egzaminacyjnej Rektor może przyznać wyróżnienie. Studentowi, który przygotował wybitną pracę dyplomową, na wniosek komisji egzaminacyjnej, Dziekan właściwego wydziału może przyznać wyróżnienie pracy dyplomowej.

Postępy w zakresie przyjęć, rezygnacji i odsiewu studentów na WA są monitorowane na wszystkich prowadzonych kierunkach studiów. Analizowane są: liczba kandydatów i osób przyjętych na studia, odsiew studentów, ze szczególną uwagą skierowaną na rezygnacje i odsiew po I roku studiów, gdyż jest on systematycznie najwyższy. Na kierunku *architektura krajobrazu* odsiew po I roku w ostatnich 3 latach wynosi przeciętnie 28%. Jedną z ważniejszych przyczyn, którą udało się zidentyfikować, jest nieumiejętność pogodzenia studiów z pracą zawodową (studia są prowadzone wyłącznie w formie niestacjonarnej).

Wydział Architektury prowadzi systematyczne monitorowanie losów absolwentów z wykorzystaniem źródeł zewnętrznych oraz własnych badań. Wyniki i wnioski szczegółowe prezentowane są w corocznych raportach dziekana. Według najnowszego raportu ogólnopolskiego systemu monitorowania Ekonomicznych Losów Absolwentów szkół wyższych (ELA) opracowanego za 2016 r., absolwenci kierunku *architektura krajobrazu* WSEiZ zajęli 3 miejsce wśród osób kończących ten kierunek w kategorii wynagrodzenie brutto po studiach (2 079,37 zł). Podstawowym źródłem tych informacji były dane administracyjne pochodzące z rzetelnych źródeł – systemu ZUS oraz z systemu POL-on. Niepokojący jest jednak deklarowany brak umiejętności poruszania się na rynku pracy. Jednak wynik w 2018 roku jest lepszy niż w poprzednich latach. W WSEiZ w związku z tym zalecono podjęcie działań sprzyjających zmniejszaniu zdiagnozowanej luki kompetencyjnej, są to m.in. praca grupowej na zajęciach, w ramach tych przedmiotów, dla których jest to możliwe, konsekwentne rozwijanie współpracy Uczelni z otoczeniem, w tym realizacja projektów i prac dyplomowych odpowiadających potrzebom mieszkańców gmin, realizowana na zamówienie społeczne, co często wynika z podpisanych umów o współpracy. Podjęte działania te, razem z cyklicznie organizowanymi przez WSEiZ wydarzeniami takimi jak: Targi Pracy, wykłady oraz szkolenia i pokazy firmowe, powinny spowodować wyeliminowanie tej luki. Podjęto też korzystną inicjatywę umożliwienia studentom gromadzenia okresowych prac projektowych

na indywidualnych kontach w chmurze edukacyjnej. Tak przygotowane cyfrowe portfolio w łatwy sposób może być udostępnione potencjalnym pracodawcom. Dobry wynik dla uczeni dało też jednorazowo przeprowadzone w 2016 r. badanie Trendence Graduate Barometer 2016, w którym brali udział przedstawiciele ponad 1000 uczelni z całego świata, w tym absolwenci WSEiZ. W odpowiedzi o uczelnię, w której absolwent WSEiZ podjąłby studia (jeśli chciałby je kontynuować), aż 17.7% absolwentów wskazało WSEiZ. Był to najwyższy wskaźnik spośród wszystkich polskich uczelni uczestniczących w badaniu. Warto odnotować również wysoką przedsiębiorczość studentów WSEiZ – aż 43.8% z nich (najwięcej w Polsce) myśli o założeniu własnego startupu w trakcie lub bezpośrednio po studiach. Chęć posiadania już własnej firmy lub założenia jej po studiach zadeklarowało wielu studentów w trakcie spotkania z komisją PKA.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3(*kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione*)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Warunki rekrutacji na studia, kryteria kwalifikacji i procedury rekrutacyjne realizowane w WSEiZ są przejrzyste i selektywne, są też bezstronne i zapewniają kandydatom równe szanse w podjęciu studiów na kierunku. Warunki i procedury potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów wprowadzone na uczelni zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów.

Funkcjonuje prawidłowy system realizacji programu, jest pełna dokumentacja na osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się w postaci prac etapowych i egzaminacyjnych oraz ich wyników, projektów, prac dyplomowych, dzienników praktyk. Podkreślić należy podejmowanie współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym na podstawie podpisanych umów, w zakresie prac kursowych i dyplomowych, realizowanie tematów ważnych dla regionu oraz przykładanie dużej wagi do studiów wstępnych, analiz przedprojektowych, a także zagadnień związanych z urządzaniem i pielęgnacją, co poparte jest doświadczeniem zawodowym nauczycieli akademickich. Ważne jest też, iż tematyka prac kursowych i dyplomowych często związana jest z pracami badawczymi prowadzonymi na Wydziale Architektury WSEiZ.

Rodzaj, forma, tematyka i metodyka prac egzaminacyjnych, etapowych, projektów itp. a także prac dyplomowych oraz stawianych im wymagań są dostosowane do poziomu i profilu oraz interdyscyplinarnej specyfiki kształcenia architektów krajobrazu, efektów uczenia się oraz zastosowań wiedzy z zakresu dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany, norm, zasad oraz przepisów. Dotyczy to także praktyki w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej i zawodowego rynku pracy dla *architektów krajobrazu*.

Zastrzeżenie budzi jedynie realizacja koncepcji, a nie projektów w ramach dyplomów inżynierskich i niewystarczająca w niektórych pracach zawartość elementów składających się na kompetencje inżynierskie.

Prowadzone jest monitorowanie poprzez WSEiZ dalszych losów absolwentów oraz analiza ich pozycji na rynku pracy oraz kierunków dalszej edukacji.

Zespół Oceniający PKA rekomenduje:

- Wcześniejsze sprawdzenia umiejętności z zakresu uzdolnień plastycznych (np. w formie portfolio lub na pierwszych zajęciach z przedmiotów artystycznych) w celu realizowania, np. zajęć wyrównawczych.

- Stosowanie wymogów wynikających z prawa budowlanego w pracach dyplomowych, co wiąże się z koniecznością większego zaangażowania uprawnionych architektów.
- Rezygnację w pracach dyplomowych z realizacji koncepcji na rzecz projektów, w których obowiązkowo pojawiają się elementy wynikające z uzyskiwania kompetencji inżynierskich, czyli projekt zagospodarowania terenu na podkładzie geodezyjnym z sieciami, rzuty, przekroje – rysunki typowe dla fazy projektów technicznego i wykonawczego.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Dookonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

Brak.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Zespół Oceniający PKA dokonał analizy i oceny spełnienia wymagań dotyczących kadry prowadzącej zajęcia na kierunku *architektura krajobrazu*, na podstawie Raportu samooceny, przedstawionej podczas wizytacji dokumentacji i rozmów przeprowadzonych z władzami Uczelni. W ocenie tej uwzględniono w szczególności posiadane przez nauczycieli akademickich stopnie i tytuły naukowe, reprezentowane przez nich dyscypliny oraz dorobek – naukowy i praktyczny (projektowy i artystyczny). Sprawdzono również obciążenia dydaktyczne w roku akademickim 2018/2019.

Na kierunku *architektura krajobrazu* liczba osób prowadzących zajęcia według Raportu samooceny wynosi 33 nauczycieli akademickich, w tym: 4 profesorów, z których dla 3 WSEiZ stanowi podstawowe miejsce pracy, zaś dla jednego Uczelnia jest dodatkowym miejscem pracy, 4 doktorów habilitowanych; w tym 2, dla których WSEiZ stanowi podstawowe miejsce pracy, 15 doktorów, w tym 7, dla których WSEiZ stanowi podstawowe miejsce pracy, 10 magistrów, w tym 4, dla których WSEiZ stanowi podstawowe miejsce pracy. Natomiast analiza załączników (zał. 2.2 i 2.4 Raportu) wskazuje inną liczbę. Zał. 2.2 *Obsada zajęć dydaktycznych* wskazuje 35 osób, natomiast w zał. 2.4 – *Kadra – charakterystyka* znalazły karty osób nie ujętych w zał. 2.2. Brak jednoznacznych dokumentów uniemożliwia pełną identyfikację i ocenę spełnienia obowiązujących kryteriów, wynikających z zapisów prawa. Uznano to za błędy pisarskie Raportu samooceny, które wymagają dodatkowego wyjaśnienia ze strony Uczelni.

Uczelnia przyporządkowała kierunek studiów do 3 dyscyplin, z czego dyscypliną wiodącą, w ramach której jest uzyskiwana ponad połowa efektów uczenia się jest architektura i urbanistyka (dziedzina nauk technicznych) – 59,1%, dyscypliny: ogrodnictwo, ochrona i kształtowanie środowiska (dziedzina nauk rolniczych) – 29,5% oraz dyscypliny: sztuki piękne, sztuki projektowe (dziedzina sztuk plastycznych) – 11,4%. W związku z takimi zapisami oraz zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce art. 73 ust. 1, która mówi, że *zajęcia są prowadzone przez nauczycieli akademickich zatrudnionych w danej uczelni posiadających kompetencje i doświadczenie pozwalające na prawidłową realizację zajęć oraz przez inne osoby, które posiadają takie kompetencje i doświadczenie* nauczyciele akademicy oraz inne osoby prowadzące zajęcia, związane z ocenianym kierunkiem, powinny posiadać udokumentowany dorobek naukowy lub artystyczny w zakresie tych dyscyplin i/lub doświadczenie zawodowe, w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej właściwych dla ocenianego kierunku, umożliwiające

prawidłową realizację zajęć, w tym nabywanie przez studentów umiejętności praktycznych. Zespół Oceniający stwierdził niespójność w kwestii dyscyplin, które reprezentuje kadra, a przyporządkowaniem kierunku studiów do dyscyplin. W wykazie obsady zajęć dydaktycznych (zał. 2.2) tylko 2 osoby reprezentują dyscyplinę architektura i urbanistyka, nie prowadzą natomiast zajęć projektowych i mają przypisane tylko wykłady: podstawy urbanistyki (30 h) oraz architektura współczesna (30 h). Zajęcia projektowe prowadzi 6 nauczycieli akademickich, z których tylko 3 osoby posiadają doświadczenie zawodowe właściwe dla ocenianego kierunku. Należy podkreślić, że są to osoby z bogatym doświadczeniem związanym z projektowaniem architektury krajobrazu.

Z przedstawionych przez Uczelnię dokumentów (zał. 2.4) wynika, że pozostałe osoby reprezentują bardzo zróżnicowane dziedziny i dyscypliny. Po przeprowadzonej analizie dorobku nauczycieli akademickich, a także na podstawie pozyskanych faktów uzupełnionych podczas wizytacji – można stwierdzić, że ich doświadczenie zawodowe uzyskane poza uczelnią, związane jest z umiejętnościami wskazanymi w opisie efektów kształcenia wizytowanego kierunku. Realizują oni prace naukowe lub twórcze-projektowe z reprezentowanych dyscyplin. Ich wyniki, stanowią podstawę do zakwalifikowania ich dorobku jako znaczącego. ZO ma natomiast zastrzeżenia do obsadzenia przez osoby o innych kwalifikacjach (4 osoby reprezentujące dyscyplinę budowa i eksploatacja maszyn) prowadzenia przedmiotów: Projekt z geometrii wykreślnej, Grafika komputerowa oraz Grafika inżynierska. Uczelnia nie przyporządkowała kierunku do tej dyscypliny, w związku z czym tak liczna grupa reprezentantów dyscypliny budowa i eksploatacja maszyn, przy bardzo ograniczonej liczbie osób reprezentujących wiodącą dyscyplinę (architektura i urbanistyka) wydaje się niezasadna. ZO zwrócił również uwagę, że osoby te prowadzą zajęcia z projektowania, podczas gdy osoby będące architektami wykłady. Zatem według ZO nie wszyscy nauczyciele akademicy oraz osoby prowadzące zajęcia posiadają kompetencje dydaktyczne umożliwiające prawidłową realizację zajęć.

Od 1 października 2018 r. zgodnie z zapisami ustawowymi w ramach programu studiów o profilu: praktycznym – co najmniej 50% godzin zajęć prowadzonych jest przez nauczycieli akademickich zatrudnionych w tej uczelni jako podstawowym miejscu pracy. Na kierunku *architektura krajobrazu*, który jest realizowany od 1 października 2018 (na pierwszym roku studiów) 72% godzin zajęć jest prowadzonych przez nauczycieli akademickich zatrudnionych w Wyższej Szkole Ekologii i Zarządzania jako podstawowym miejscu pracy.

Struktura kwalifikacji (posiadane tytuły zawodowe, stopnie i tytuły naukowe) oraz liczebność kadry w stosunku do liczby studentów umożliwiającą prawidłową realizację zajęć. W bieżącym roku akademickim 2018/19 liczba studentów wykazana w raporcie samooceny wynosi 87, zatem na jednego pracownika (35 osób zatrudnionych) przypada 2,5 studenta. Warunki określone w ustawie są zatem spełnione z dużym naddatkiem.

Dobór kryteriów kompetencyjnych nauczycieli takich jak: wykształcenie, kwalifikacje naukowe i zawodowe, dorobek naukowo-badawczy i dydaktyczny oraz dorobek projektowy, stanowi podstawę obsady zajęć. Wymagania dotyczące obsady zajęć na kierunku o profilu praktycznym odnoszą się zarówno do programu kształcenia, jak i kadry prowadzącej kształcenie. Osoby te powinny zatem legitymować się wykształceniem i/lub dorobkiem naukowym lub artystycznym związanym z: dyscypliną architektura i urbanistyka, rolnictwo i ogrodnictwo oraz sztuki piękne i konserwacja dzieł sztuki oraz dorobkiem o charakterze praktycznym. Osoby prowadzące zajęcia na wizytowanym kierunku reprezentują różne dyscypliny. Jak wyżej w raporcie z wizytacji zostało już wspomniane ZO zwrócił uwagę na brak odpowiedniej liczby osób reprezentujących dyscyplinę architektura i urbanistyka oraz nieprowadzenie przez nich zajęć o charakterze praktycznym (projektów). Kwalifikacje naukowe kadry dydaktycznej mają w większości przypadków dobry związek z dyscyplinami do których kierunek został przypisany.

Przydział zajęć oraz obciążenie godzinowe poszczególnych nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia umożliwia prawidłową realizację zajęć. Obciążenie większości prowadzących waha się między 10-45 godzin. Jedynie 3 osoby mają znacznie większe obciążenia (150 h, 180 h, 235 h) wpisujące się w pensum pracownika uczelni. Osoby te posiadają znaczący dorobek projektowy i naukowy, prowadzą zajęcia praktyczne o charakterze projektowym oraz ćwiczenia.

Zgodnie z Regulaminem studiów jeden opiekun może prowadzić w roku akademickim 18 dyplomów. Z dostarczonych przez uczelnię materiałów wynika, że przelicznik ten nie jest konsekwentnie stosowany, ponieważ w przypadku jednego nauczyciela akademickiego w roku 2017/2018 (załącznik 2.7 tematy prac dyplomowych) obciążenie to wynosiło 19 dyplomów. Należy również zwrócić uwagę, że już liczba 18 dyplomów jest zbyt mocno obciążająca dla jednego opiekuna. W roku 2017/18 na ocenianym kierunku obroniono 42 prace dyplomowe, z czego 19 prowadzonych było przez jedną osobę. Tak więc około 40% prac dyplomowych zostało opracowanych pod kierunkiem jednego opiekuna. W opinii ZO tego typu praktyki, oraz ze względu na zakres pracy dyplomowej (część badawcza/opisowa+projekt), tak duża liczba dyplomantów jest bardzo obciążająca i wpływa to niekorzystnie na jakość prac dyplomowych, co potwierdza analiza dyplomów, zał. do Raportu.

Opiekunami prac dyplomowych oraz ich recenzentami są przez osoby ze stopniem naukowym. Po analizie dostępnych Zespołowi Oceniającemu dokumentów oraz przeprowadzonych rozmów z kierownictwem wydziału i jego kadrami akademicką można stwierdzić, że Jednostka ma pragmatyczną politykę kadrową, która umożliwia właściwy dobór kadry. Stara się motywować nauczycieli do podnoszenia kwalifikacji praktycznych, naukowych i rozwijania kompetencji dydaktycznych. Kadra naukowo-dydaktyczna jest dziś stabilna. Istnieje w niej motywacja prorozwojowa, szczególnie w sferze doktoryzowania się. To tendencja, która zapewnia rozwój kadrowy Jednostki i utrzymanie poziomu realizowanej w nim dydaktyki. Warto ją wzmocnić w grupie pracowników aspirujących do kwalifikacji habilitacyjnych.

Realizowana polityka kadrowa ma charakter motywacyjny. Zachęca do rozwoju naukowego poprzez m.in. wspieranie działalności praktyczno-projektowej, badań naukowych oraz implementacji ich wyników do praktyki projektowej, intensyfikację działalności publikacyjnej, wystąpień o granty zewnętrzne, do udziału w konferencjach i warsztatach. Zachęca ich też do podnoszenia kwalifikacji zawodowych i dydaktycznych (certyfikaty). Narzędziami tej polityki jest motywacja ze strony kierowników jednostek organizacyjnych i kadry dziekańskiej. Jednostka wspiera i zachęca swoich pracowników do inicjowania i finansowego wspierania procedur awansowych, finansowanie podejmowanych przez nich badań i podnoszenia kwalifikacji praktycznych. Władze WSEiZ przykładają dużą wagę do rozwoju naukowego i zawodowego pracowników, w szczególności młodych pracowników. Uczelnia chętnie uczestniczy w procesie wspomagania pracowników w podnoszeniu kwalifikacji, uzyskiwaniu kolejnych stopni naukowych, będąc partnerem merytorycznym i finansowym, między innymi stwarzając dogodne warunki do prowadzenia badań naukowych oraz przygotowywania publikacji naukowych. Rektor WSEiZ wspiera pracowników Uczelni lub osoby współpracujące z Uczelnią na podstawie umowy cywilno-prawnej w rozwoju naukowym poprzez, między innymi:

- finansowanie kosztów przeprowadzenia przewodu doktorskiego lub habilitacyjnego;
- finansowanie badań naukowych lub prac rozwojowych ściśle związanych z realizowanym w Uczelni kształceniem i wyraźnie odpowiadających zakresom dyscyplin naukowych powiązanych z kierunkami studiów, jakie realizowane są w WSEiZ;
- finansowanie uczestnictwa w konferencji naukowej, publikacji artykułów naukowych, a także zakup niezbędnej literatury;
- finansowanie udziału w szkoleniach podnoszących kompetencje dydaktyczne pracowników;

- publikację efektów pracy naukowej przez Oficynę Wydawniczą WSEiZ.

Wszyscy pracownicy naukowo-dydaktyczni zatrudnieni w Uczelni na podstawie umowy o pracę, zobowiązani są do prowadzenia badań naukowych, zakończonych uzyskaniem efektu w postaci co najmniej jednej publikacji naukowej, udziału w konferencji naukowej lub innego osiągnięcia naukowego, w ciągu roku kalendarzowego. Zaangażowanie pracowników w pracę naukową, wykraczające poza obowiązki wynikające z umowy o pracę, premiowane jest dodatkowym wynagrodzeniem zgodnie z zasadami określonymi zarządzeniem Rektora w sprawie zasad ustalania wysokości wynagrodzeń i honorariów za osiągnięcia naukowe afiliowane w WSEiZ. Sprawy związane z prowadzeniem badań naukowych uregulowane zostały: zarządzeniem nr 38/2012 Rektora WSEiZ z dnia 31.12.2012 r. w sprawie wprowadzenia zmian w Zasadach prowadzenia i finansowania badań naukowych, prac artystycznych i czynnego uczestnictwa w konferencjach naukowych ze środków własnych WSEiZ oraz zarządzeniem nr 1/2018 Rektora WSEiZ z dnia 12.01.2018 r. w sprawie zasad wynagradzania za osiągnięcia naukowe i artystyczne afiliowane w WSEiZ w 2018 roku (zarządzenia wydawane są na każdy rok). W latach 2012-2019 kadra związana z Wydziałem Architektury, na którym znajduje się oceniany kierunek studiów uzyskała 17 awansów naukowych. Uzyskano 7 stopni doktora (w dziedzinach: nauki techniczne, sztuki plastyczne, nauki ekonomiczne, nauki społeczne; w dyscyplinach: architektura i urbanistyka; sztuki piękne, nauki o zarządzaniu, pedagogika) w tym dwa przez osoby prowadzące zajęcia na ocenianym kierunku, 4 stopnie doktora habilitowanego (w dziedzinach: nauki techniczne, sztuki plastyczne, nauki leśne, rolnicze; w dyscyplinach: architektura i urbanistyka, sztuki piękne, leśnictwo, rolnictwo i ogrodnictwo) w tym jeden przez osobę prowadzącą prace dyplomowe na ocenianym kierunku, 6 tytułów naukowych profesora w dziedzinach: nauki techniczne, sztuki plastyczne w tym dwa przez osoby prowadzące zajęcia na ocenianym kierunku.

Okresową oceną nauczycieli akademickich, wraz z systemem hospitacji zajęć i ewaluacji nauczycieli przez studentów w procesie dobrowolnej ankietyzacji określono w Wewnętrznym Systemie Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia (WSZiDJK). Hospitacje zajęć dydaktycznych prowadzone są w WSEiZ zgodnie z Regulaminem hospitacji zajęć dydaktycznych wprowadzonym zarządzeniem Rektora nr 14/2012 z dnia 28 września 2012 r. Hospitacjom podlegają wszyscy nauczyciele akademicy, a w szczególności młodszy pracownicy naukowo-dydaktyczni, doktoranci i osoby rozpoczynające pracę w Uczelni. Hospitacje zajęć dydaktycznych przeprowadza się zarówno na studiach stacjonarnych, jak i niestacjonarnych. Hospitację przeprowadzają Dziekani Wydziałów lub nauczyciele akademicy przez nich wyznaczeni. W każdym semestrze hospitacji podlega co najmniej 10% nauczycieli akademickich spośród wszystkich nauczycieli prowadzących zajęcia na kierunku w danym semestrze. Hospitacji podlegają co najmniej jedno zajęcia prowadzone przez nauczyciela akademickiego. W roku akademickich na kierunku *architektura krajobrazu* według Raportów Dziekana dokonano 1 hospitacji w czasie semestru zimowego i dwóch – w semestrze letnim; wcześniej – odpowiednio po 2-3 hospitacje w semestrze, a w roku akademickim 2014/2015 nawet 4-5. Wyniki hospitacji wykorzystywane są podczas okresowych ocen pracowników oraz w celu skutecznego prowadzenia polityki kadrowej i zapewniania jakości kształcenia w Uczelni.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4 (*kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione*)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Pracownicy Jednostki podejmują zarówno badania naukowe, jak i działalność praktyczną, związaną z wizytowanym kierunkiem. Stanowi o tym ich dobry dorobek publikacyjny

i projektowo-realizacyjny, udział w konkursach, konferencjach, a także działalność wydawnicza Jednostki.

Nauczyciele akademicki, realizują zarówno indywidualne, jak i zespołowe prace badawcze i projektowe. Wykonywane badania obejmują szeroki zakres problematyki związanej z dyscypliną architektura i urbanistyka, ogrodnictwo, ochrona i kształtowanie środowiska, sztuki piękne, sztuki projektowe. Są one związane z rozwojem różnych specjalności naukowych i wielu problemów. W realizowanych i planowanych zadaniach badawczych, kładzie się duży nacisk na rozwój kadry naukowej i jej awansowanie.

W procesy badawczo-projektowe włączani są niejednokrotnie studenci Jednostki, co dowodzi korelacji procesu kształcenia z praktyką realizacyjną. Zwiększa też szanse zawodowe absolwentów Uczelni na rynku pracy. Są także podstawą do rozwinięcia działalności kół naukowych. Prowadzone badania są wykorzystywane także na etapie projektowania i doskonalenia programu kształcenia. Stanowią o tym jego modyfikacje i wprowadzane także nowe przedmioty.

Struktura kwalifikacji nauczycieli akademickich odpowiada wymogom określonym dla kierunków studiów o profilu praktycznym. Ich liczba jest właściwa w stosunku do liczby studentów ocenianego kierunku, spełniając wymagane kryterium z nadwyżką.

Tylko trzy osoby mają zdobyte poza uczelnią doświadczenie zawodowe w zakresie *architektury krajobrazu*, osiągnięte w praktyce projektowej, co bezpośrednio wiąże się z nabywaniem umiejętności wskazanych w opisie efektów kształcenia.

W aspekcie rozwiązań systemowych rozwoju kadry polityka Uczelni jest ukształtowana pragmatycznie. Umożliwia ona w większości właściwy dobór kadry i motywuje nauczycieli do podnoszenia swoich kwalifikacji naukowych i praktycznych oraz rozwijania kompetencji dydaktycznych. O skuteczności polityki kadrowej stanowi znaczący przyrost w ostatnich latach liczby doktorów. Należałoby oczekiwać tego również w grupie doktorów habilitowanych.

Jednostka ma wdrożony system okresowego ankietowania i hospitacji zajęć, a także okresowej oceny działalności dydaktycznej, naukowej oraz organizacyjnej kadry.

Dobłą jakością osiągnięć na kierunku praktycznym potwierdzają dobre proporcje liczby samodzielnych pracowników naukowych i doktorów do ogólnej liczby pracowników naukowo-dydaktycznych Jednostki. Pracownicy samodzielnicy nauki stanowią 10%, zaś doktorzy 57% kadry akademickiej na tym kierunku. Jest to wynik znaczący.

Ważną część dorobku stanowi także działalność praktyczna, projektowa nauczycieli, realizowana poza Uczelnią, potwierdzająca swoją niekwestionowaną służebność wobec praktycznego statusu kierunku *architektura krajobrazu* oraz celu, jakemu ma służyć kształcenie na nim. Znaczący dorobek zawodowy, architektoniczny pracowników Jednostki wskazuje na wysokie kwalifikacje kadry.

Rezultaty prowadzonych w Jednostce badań naukowych i działalności projektowej są wykorzystywane w procesie kształcenia, także na etapie projektowania i doskonalenia programu kształcenia.

Podsumowując, kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami nie zapewniają prawidłowej realizacji zajęć oraz osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się. Jednostka powinna zwiększyć liczbę nauczycieli akademickich legitymujących się dorobkiem w dyscyplinie architektura i urbanistyka, która jest dyscypliną wiodącą kierunku. Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju. Jednak prowadzenie zajęć związanych z praktycznym przygotowaniem

zawodowym należy powierzyć osobom posiadającym doświadczenie zawodowe zdobyte poza uczelnią odpowiadające zakresowi prowadzonych zajęć.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Motywowanie finansowe do publikowania wyników badań, w szczególności w czasopismach umieszczanych w międzynarodowych bazach nauki.

Zalecenia

1. Należy zwiększyć liczbę nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na kierunku legitymujących się dorobkiem w dyscyplinie architektura i urbanistyka, będącej dyscypliną wiodącą kierunku.
2. Prowadzenie zajęć związanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym należy powierzyć osobom posiadającym doświadczenie zawodowe zdobyte poza uczelnią odpowiadające zakresowi prowadzonych zajęć.
3. Należy ograniczyć liczbę prowadzonych prac dyplomowych przez poszczególnych nauczycieli akademickich.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Na infrastrukturę_Uczelni wykorzystywaną do realizacji programu studiów na kierunku *architektura krajobrazu* składają się 4 bardzo dobrze rozwiązane i wyposażone obiekty:

- Budynek przy ul. Olszewskiej 12 (siedziba administracji Uczelni) – nowoczesny budynek, oddany do użytku w 2013 r., o powierzchni 2000 m², gdzie znajdują się m.in.: Rektorat, Dziekanaty Wydziałów: Architektury, Inżynierii i Zarządzania, sala Senatu, Kwestura, Dział Jakości Nauczania i Badań, Dział Marketingu i Współpracy Międzynarodowej, Biuro Przedsiębiorczości Akademickiej (Biuro Karier), mini-wypożyczalnia przenośnego sprzętu elektronicznego dla osób niepełnosprawnych – uruchomiona w ramach realizacji projektu współfinansowanego przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Społecznego, PO KL 2007-2013, a także laboratorium komputerowe oraz 4 sale projektowe. Budynek ten utworzył wraz z istniejącym w pobliżu kompleksem budynków WSEiZ przy ul. Rejtana 16 - nowe centrum administracyjno-dydaktyczne Uczelni.
- Kompleks budynków przy ul. Rejtana 16 o powierzchni 4800 m², w kompleksie mieszczą się: 4 aule wykładowe; 12 sal do ćwiczeń audytoryjnych; 3 laboratoria komputerowe; laboratoria: Gleboznawcze, Biologiczne, Botaniczne, Geologiczne, Fotografii, Geodezji (sprzęt do zajęć terenowych); pracownie: Rysunku i Malarstwa, Rzeźby, pracownia Projektowania Wirtualnego Obiektu Budowlanego i Krajobrazu (wyposażona w sprzęt komputerowy i oprogramowanie m.in. komputery, tablety graficzne, manipulatory 3D, programy – ArchiCAD, AutoCAD, Studio 3DMax) uruchomiona w ramach realizacji projektu współfinansowanego przez Unię Europejską z EFS, PO KL 2007-2013; Biblioteka i czytelnia WSEZ; Galeria Sztuki, Zielnik.
- Budynek przy ul. Grójeckiej 128 o powierzchni 1550 m², w nim znajdują się m.in.: 2 audytoria po 160 miejsc; 2 sale wykładowe po 70 miejsc każda; 4 sale do ćwiczeń audytoryjnych po około 35 miejsc każda; pracownie: Rysunku i Malarstwa, Projektowania Architektonicznego, laboratorium komputerowe.
- Nieruchomości w miejscowości Klaudyn-Laski k. Warszawy przy ul. Klaudyńskiej 33, stanowią działkę o pow. ok. 3,5 ha z budynkami: piętrowym o pow. 380 m², parterowym

pawilonem ogrodowym o pow. 110 m², pawilonem naukowo-dydaktycznym o pow. 230 m², które mają własną oczyszczalnię ścieków. Znajduje się tutaj m.in.: 5 sal seminaryjnych; laboratoria: Urządzania i Pielęgnowania Krajobrazu (w przygotowaniu); laboratorium komputerowe; pracownia Rysunku i Malarstwa. Na terenie nieruchomości funkcjonuje Terenowa Stacja Ochrony Przyrody i Krajobrazu, gdzie prowadzone są m.in. zajęcia terenowe i praktyki dla studentów Architektury Krajobrazu.

Budynki mają bardzo dobrze skomponowaną, logiczną strukturę funkcjonalną i przestrzenną. Posiadają doskonałą komunikację wewnętrzną w postaci przestronnych foyer, holi i korytarzy, system komunikacji pionowej w postaci schodów i wind. Są w pełni przystosowane dla potrzeb osób niepełnosprawnych. Sale wykładowe mają dobre wyposażenie audiowizualne. Są wyposażone w tablice tradycyjne, ekrany multimedialne, rzutniki, projektory, komputery. Sale, w których odbywają się zajęcia z przedmiotów projektowych są odpowiednio wyposażone. Są przestronne, dobrze doświetlone i wyposażone w odpowiedniej wielkości stoły projektowe. Pomieszczenia są klimatyzowane. Pozwalają stworzyć optymalne warunki dla realizacji zajęć związanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym. Obiekty charakteryzują się dużym walorem estetycznym. WSEiZ zapewnia studentom i pracownikom naukowo-dydaktycznym dostęp do następującego wyspecjalizowanego oprogramowania komputerowego: ABC6 (Rama3D, Płyta, Tarcza, Obiekt3D); Adobe Creative Cloud 2017; Adobe CS4 standard (InDesign, Photoshop, Illustrator, Acrobat 9 Pro); ADOBE FLASH 8; Adobe Photoshop CS 2; ArchiCAD 18, ; ARGO UML; AutoCAD 2015, 2018; AutoCAD 2018 Eng; AutoCAD MAP 3D 2018; Autodesk 3ds Max Design 2015, 2018; Autodesk Advance Steel 2018; Autodesk Inventor Professional 2015, 2018; Autodesk Revit 2015, 2018; Autodesk Robot Structural Analysis Professional 2015, 2018; ECLIPSE; Edgecam 2016 edu; Google SketchUp 7; MatLab R2012, R2012b, R2015 (Simulink, Control System Toolbox, Robotics System Toolbox); Microsoft Office 2010 Professional; Microsoft Office 2010 Professional Eng; NORMA PRO EDU 4.0; Pakiet oprogramowania firmy Intersoft; SOLIDWORKS 2017 x64 Edition; SOLIDWORKS 2018-2019; Piranesi 2010 EDU; Rhinoceros 5.0; Vectorworks 2016, Allplan 2019 edu, CorelDraw, Pajączek 5, ARC+ X10.

W 2018 r. powstała w uczelni Chmura Edukacyjna (w ramach projektu „E-usługi w WSEiZ” działanie 2.1.1 RPO Województwa Mazowieckiego), która ma służyć do łatwej wymiany materiałów dydaktycznych i prac. Studenci wspólnie pracujący nad projektem czy pracą dyplomową będą mogli współdzielić zgromadzone w usłudze pliki. Na studiach I stopnia na kierunku *architektura krajobrazu* służy do prowadzenia części zajęć z języka obcego wykorzystuje się metody i techniki kształcenia na odległość. Do tego celu służy platforma zdalnego nauczania pod nazwą Serwis E-learningowy WSEiZ. Zasady realizacji zajęć z wykorzystaniem e-learningu w WSEiZ uregulował Rektor Uczelni zarządzeniem nr 13/2013 z dnia 12.09.2013 r. Platforma jest środowiskiem dydaktycznym, miejscem spotkań i wspólnej pracy, zawierającym lekcje teoretyczne i praktyczne poświęcone zagadnieniom gramatycznym i słownikowym oraz poszczególnym umiejętnościom językowym: słuchaniu, czytaniu i pisaniu. Platforma oferuje stały dostęp do cyfrowych materiałów wideo, audio, animacji i zbiorów multimedialnych zadań i ćwiczeń kompleksowo rozwijających znajomość języka angielskiego. Serwis e-learningowy WSEiZ zapewnia bieżącą kontrolę postępów w nauce studentów, weryfikację wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Studenci i nauczyciele mogą korzystać z platformy Serwis e-learningowy WSEiZ przez 7 dni w tygodniu, 24 godziny na dobę, w pracowni, w Bibliotece na Uczelni, w domu lub w każdym innym miejscu wyposażonym w połączenie z Internetem. Do synchronicznej i asynchronicznej komunikacji ze studentami, nauczyciel wykorzystuje infrastrukturę informatyczną platformy zdalnego nauczania Serwis E-learningowy WSEiZ oraz pocztę elektroniczną (e-mail). Każdy student i nauczyciel posiadają indywidualny kod dostępu – login do platformy. Zajęcia z języka angielskiego prowadzone z wykorzystaniem platformy zdalnego nauczania Serwis e-

learningowy WSEiZ kończą się zaliczeniem lub egzaminem w siedzibie Uczelni, w warunkach kontrolowanej samodzielności. Do zaliczenia/egzaminu może przystąpić student, który został pozytywnie oceniony przez nauczyciela prowadzącego zajęcia w ramach platformy WSEiZ. WSEiZ dołączyła do Platformy Obsługi Nauki PLATON, prowadzonej przez NASK, dzięki czemu studenci, nauczyciele i inni pracownicy mają dostęp do usługi wideokonferencji, usługi eduroam, usług kampusowych, usługi powszechnej archiwizacji, usługi naukowej interaktywnej telewizji HD. Platforma zapewnia także dostęp do licznego oprogramowania aplikacyjnego, np.: Adina, Adobe Creative Suite 5.5 Design Premium, Adobe Photoshop CS5.5 Extended, Adobe Premiere Pro CS5.5, Ansys/Fluent, Autodesk Education Master Suite 2012, COMSOL Multiphysics, CorelDRAW Graphics Suite X5 EDU, Intel Cluster Studio. Tak więc pod względem dostępności do technologii informatycznych Uczelnia posiada bardzo dobrze rozwinięte systemy.

Studenci niepełnosprawni WSEiZ mogą liczyć na kompleksową opiekę Uczelni w realizowanym procesie kształcenia. WSEiZ dysponuje własnymi, nowoczesnymi budynkami dydaktycznymi, przystosowanymi do wymagań osób niepełnosprawnych, umożliwiającymi prawidłową realizację procesu dydaktycznego. W Uczelni została także uruchomiona mini-wypożyczalnia przenośnego sprzętu elektronicznego dla osób niepełnosprawnych, utworzona dzięki realizacji projektu współfinansowanego przez Unię Europejską z EFS, PO KL 2007-2013. Ponadto, czytelnia WSEiZ wyposażona jest w stanowiska pracy dla osób niepełnosprawnych, m.in.: 2 stoły z ruchomym, sterowanym elektronicznie blatem góra-dół przeznaczone dla osób z wadami kręgosłupa, mogących pracować z komputerem tylko w pozycji stojącej, zapewniają przystosowanie stanowiska pracy do wzrostu; 2 panoramiczne monitory SAMSUNG SYNC MASTER S24B150 dla osób niedowidzących; MAGic oprogramowanie umożliwiające powiększenie wyświetlanego obrazu na ekranie monitora do 36 razy – praca przy komputerze dla osób niedowidzących; 2 klawiatury BIG KEKS LX do obsługi komputera z olbrzymimi klawiszami dla osób niedowidzących; 2 klawiatury dla osób z dysfunkcją kończyn górnych (po amputacji) - leworęczną i praworęczną; 2 myszki BigTrack dla użytkowników cierpiących na zanik mięśni rąk, możliwa obsługa również przy użyciu stopy lub łokcia; 4 powiększalniki video firmy Optelec pozwalające oglądać i powiększać tekst oraz obrazy do 18 razy w jakości HD; Mówiący Tłumacz Partner Lux Ectaco (2 sztuki) – system do nauki języka (ma wbudowany m.in. mówiący słownik, rozmówki audio z rozpoznawaniem mowy, umożliwia głosowe wprowadzanie tekstu); Loquendo – syntezytor mowy (oprogramowanie); Jaws Professional for Windows (oprogramowanie) – odczyt tekstów i odczyt ekranu w trybie Windows.

Zdaniem Zespołu Oceniającego dostępna w Jednostce infrastruktura dydaktyczna, wyposażenie i technologia informacyjna, daje w pełni możliwość realizacji procesu kształcenia i osiągnięcia przez studentów zakładanych dla kierunku efektów. Dotyczy to w szczególności efektów związanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym architekta, w szczególności z projektowaniem.

Biblioteka WSEiZ została umieszczona na dwóch poziomach, wypożyczalnia niżej oraz czytelnia na wyższej kondygnacji. Misją Biblioteki jest rozpoznanie, rozwijanie i zaspokajanie procesów dydaktycznych i naukowych poprzez świadczenie usług bibliotecznych i informacyjnych na rzecz studentów oraz kadry naukowej Uczelni. Biblioteka WSEiZ służy edukacji i wspiera badania naukowe realizowane w Uczelni, zapewnia użytkownikom dostęp do informacji o krajowych i światowych osiągnięciach naukowych w dziedzinach związanych z kierunkami studiów. Pomaga każdemu studentowi w rozwijaniu umiejętności samokształcenia.

Zakres tematyczny księgozbioru Biblioteki związany jest z ofertą kształcenia WSEiZ; obejmuje m.in. następujące dziedziny: architektura, historia architektury, teoria architektury, urbanistyka, gospodarka przestrzenna, planowanie przestrzenne, architektura krajobrazu, budownictwo,

mechanika, historia sztuki, sztuki plastyczne (malarstwo, rzeźba, grafika), inżynieria produkcji, inżynieria materiałowa, zarządzanie, ekonomia, matematyka, statystyka, chemia, fizyka, geografia, geologia, geodezja, prawo, ekologia, ochrona środowiska, ochrona przyrody. Gromadzony i stale uzupełniany księgozbiór Biblioteki WSEiZ jest przeznaczony dla studentów każdego z oferowanych kierunków kształcenia. Księgozbiór jest dostosowywany do wymogów programowych Wydziałów Uczelni zarówno poprzez bezpośredni kontakt z kadrą naukową, jak i na podstawie potrzeb zgłaszanych przez studentów. Biblioteka gromadzi również prace dyplomowe absolwentów WSEiZ. W magazynie przechowywane są również archiwalne roczniki czasopism.

Biblioteka zapewnia użytkownikom dostęp do informacji o krajowych i światowych osiągnięciach naukowych. Prowadzi usługi wypożyczania i udostępniania księgozbioru, informowania czytelników o źródłach cyfrowych, szkoleń z korzystania z elektronicznych baz danych, edukacyjne z przysposobienia bibliotecznego dla studentów. Z Biblioteki uczelnianej mogą korzystać studenci kierunku. W jej zasobach znajdują się podręczniki, skrypty i czasopisma oraz zbiory specjalne (np. katalogi firm, normy techniczne). Umożliwia też dostęp do baz danych. Zakres tematyczny gromadzonych publikacji obejmuje dziedziny nauki zgodne z prowadzonymi kierunkami kształcenia, w tym z architektury krajobrazu. Biblioteka posiada i uzupełnia swój księgozbiór w pozycje stanowiące literaturę obowiązkową, zgodnie z programem studiów, w ilościach zapewniających przeprowadzenie zajęć związanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym oraz nabyciem kompetencji niezbędnych na rynku pracy.

Zbiory Biblioteki WSEiZ stanowi ponad 46 200 woluminów. Księgozbiór ciągły udostępniany w Czytelni to 295 tytułów czasopism krajowych oraz zagranicznych. Ponadto, na mocy podpisanych porozumień o współpracy, studenci Uczelni mają prawo do korzystania z usług m.in. Głównej Biblioteki Politechniki Warszawskiej, Biblioteki Naukowej Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego, Biblioteki Instytutu Wzornictwa Przemysłowego. Z innych bibliotek naukowych w Warszawie studenci mogą korzystać na rewersy międzybiblioteczne, a z czytelni po okazaniu ważnej legitymacji

Harmonogram godzin pracy biblioteki jest dostosowany do potrzeb studentów. Zarówno pomieszczenie biblioteki, jak i sposób dostępu do jej zasobów dostosowane są do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Władze Uczelni dbają o rozwój i sukcesywne doskonalenie bazy dydaktycznej. Dotyczy to przede wszystkim sprzętu komputerowego i zasobów bibliotecznych. W zapewnieniu tej dbałości przeprowadzane są m.in. analizy dotyczące aktualnego stanu technicznego sprzętu, jego oprogramowania i zapotrzebowania na nowe jego wersje, potrzeb dotyczących pożądanego księgozbioru, baz danych, etc. Permanentnie zbiera się opinie, uwagi i zapotrzebowanie na zakup ze strony nauczycieli i studentów.

Nie ma sformalizowanego systemu oceny infrastruktury przez studentów Uczelni, włączonego w Wewnętrzny System Zapewniania Jakości Kształcenia. Mogą oni zgłaszać swoje uwagi indywidualnie m. in. do pracownika biblioteki czy nauczycieli dydaktycznych.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5 (*kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione*)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa jest na dobrym poziomie. Umożliwia w pełni realizację procesu dydaktycznego, zwłaszcza w zakresie praktycznego przygotowania do przyszłego zawodu architekta krajobrazu.

Biblioteka i Czytelnia zapewniają niezbędną literaturę i dostęp do informacji oraz baz danych niezbędnych do potrzeb dyscyplin, do których przypisano wizytowany kierunek. Widoczna jest dbałość Władz Uczelni o wyposażanie pomieszczeń dydaktycznych i pomieszczeń do pracy badawczej w zaawansowany technologicznie sprzęt i oprogramowanie – wspierające dydaktykę i badania naukowe poprzez współczesne narzędzia pracy, komunikacji i transmisji danych. Studenci mają do dyspozycji stanowiska komputerowe z niezbędnym oprogramowaniem oraz zaplecze (ośrodek Klaudyny-Laski) wyposażone w materiały roślinne, niezbędne w procesie kształcenia. Dbłość o wysoki standard wyposażenia pomieszczeń dydaktycznych i stanowisk pracy w niezbędny nowoczesny sprzęt wspierający działalność dydaktyczną i naukową jest szczególną troską Władz Wydziału.

Baza dydaktyczna jest stosunkowo nowa, niemniej jednak widoczne są starania Władz Uczelni o stan techniczny budynków i jego wyposażenia poprzez podejmowanie interwencyjnych i bieżących remontów oraz działań naprawczych. Stałe monitorowanie stanu technicznego budynków i ich wyposażenia, uwzględniające również zgłaszane uwagi przez pracowników i studentów, skutkują podejmowaniem działań naprawczych.

Pomieszczenia dydaktyczne – ich liczba i wyposażenie – jest adekwatna do potrzeb nauczycieli i studentów, w tym także z niepełnosprawnościami.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

Brak.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Podmioty otoczenia społeczno-gospodarczego, z którymi Uczelnia współpracuje w zakresie projektowania i realizacji programu studiów jest zgodny z koncepcją i celami kształcenia oraz wynikającymi z nich obszarami działalności zawodowej oraz zawodowego rynku pracy właściwymi dla kierunku. Przegląd dokumentacji przedłożonej przez Uczelnię oraz rozmowy z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego wskazują, że zawarte zostały liczne porozumienia o współpracy i obejmują organizację praktyk zawodowych, realizacji projektów i badań, promocję podmiotów na Uczelni oraz promocję Uczelni w partnerskich szkołach średnich. Porozumienia te zawarte zostały z podmiotami komercyjnymi, jednostkami samorządu terytorialnego (gminy), jednostkami podległymi samorządowi (np. muzea), takimi jak:

- Kampinoski Park Narodowy,
- Polska Akademia Nauk Ogród Botaniczny – Centrum Zachowania Różnorodności Biologicznej w Powsinie,
- Muzeum Łazienki Królewskie,
- Muzeum Zamoyskich w Kozłowie,
- Muzeum Nadwiślańskie w Kazimierzu Dolnym,
- Muzeum Hutnictwa w Pruszkowie,
- Gmina Kampinos,
- Gmina Piaseczno,
- Gmina Góra Kalwaria,

- Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Nowej Wsi,
- Organizacja pozarządowa Fundacja Green Door,
- Organizacja pozarządowa Archistarter,
- Przedsiębiorstwo Griner.pl - Architektura Krajobrazu,
- Przedsiębiorstwo Zielony Krajobraz,
- Przedsiębiorstwo Aster Park - Projektowanie terenów zieleni,
- Przedsiębiorstwo Żeniszek - Projektowanie, zakładanie i pielęgnacja ogrodów,
- Przedsiębiorstwo Zielony Krajobraz – dystrybucja systemów nawadniających, oświetlenia i preparatów biologicznych,
- Przedsiębiorstwo IKEA RETAIL sp. z o.o.

Uczelnia rozwija i pielęgnuje współpracę zarówno biorąc pod uwagę kształtowanie możliwości rozwoju zawodowego dla studentów i absolwentów a także aktywnie angażując się we wsparcie partnerskich szkół średnich. Działania te są spójne i wpisują się w przyjętą koncepcję programu studiów oraz strategię Uczelni.

Współpraca z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym z pracodawcami ma charakter stały i przybiera zróżnicowane formy. Współpraca jest prowadzona systematycznie, cechuje się otwartością na sugestie interesariuszy zewnętrznych i wewnętrznych.

Pracodawcy włączani są w prowadzenie wybranych wykładów w ramach zajęć lub jako zajęć dodatkowych. Analiza przedłożonej przez Uczelnię dokumentacji oraz rozmowy z studentami i przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego potwierdziły, że Uczelnia aktywnie i na bieżąco reaguje na sugestie i opinie interesariuszy w zakresie dostosowania programu studiów.

Jako przykład obrazujący osadzenie działań Uczelni w otoczeniu społeczno-gospodarczym należy uznać fakt, że niektóre z inżynierskich prac dyplomowych wskazywały na wykorzystanie doświadczeń zdobytych w czasie praktyk zawodowych do określenia przedmiotu i zakresu tematycznego pracy inżynierskiej. Dodatkowo należy podkreślić, że zagadnienia podejmowane w niektórych pracach dyplomowych dotyczyły realnych problemów a proponowane rozwiązania uwzględniały ograniczenia charakterystyczne dla faktycznych realizacji projektów branżowych.

Na rozpatrywanym kierunku prowadzone są okresowe przeglądy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym w odniesieniu do programu studiów, zakresu i rodzaju instytucji współpracujących i efektywności realizowanej współpracy. Rezultaty przeglądów mają wpływ na kształtowanie program studiów, zakresu poszczególnych przedmiotów oraz doskonalenie realizacji programu studiów i realizację praktyk zawodowych.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6 (*kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione*)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Analiza dokumentacji przedłożonej przez Uczelnię oraz rozmowy z podmiotami otoczenia społeczno-gospodarczego wskazały na spełnienie wszystkich częściowych wskaźników jakościowych rozpatrywanego kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

Brak.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Uczelnia podejmuje działania na rzecz umiędzynarodowienia procesu kształcenia. W 2012 r. Senat przyjął *Strategię umiędzynarodowienia kształcenia*, która zakłada osiągnięcie tego celu między innymi poprzez poszerzenie oferty zajęć prowadzonych w językach obcych oraz oferty studiów prowadzonych w języku angielskim, a także prowadzenie wspólnych studiów z uczelniami zagranicznymi, które mogą prowadzić do uzyskania podwójnych dyplomów ukończenia studiów. Ważną częścią Strategii jest także dbałość o rozwijanie międzynarodowej mobilności studentów i kadry naukowo-dydaktycznej oraz pracowników, w tym także poprzez pozyskiwanie nowych uczelni partnerskich oraz organizację wykładów i spotkań z autorytetami naukowymi z zagranicy. Uczelnia bardzo zwiększyła liczbę uczelni partnerskich oraz wymianę studentów w ramach programu Erasmus+, sprawnie funkcjonuje mechanizm wykorzystywania doświadczeń zdobytych przez studentów – uczestników wymiany Erasmus+ w ramach procedury monitorowania i ewaluacji programu, odbyło się szereg wzajemnych wizyt i kontaktów studialnych władz Uczelni i Wydziału z przedstawicielami uczelni zagranicznych. W obszarze architektury krajobrazu dotyczyło to głównie następujących uczelni: Hame University of Applied Sciences (HAMK), Latvia University of Agriculture, Estonian University of Life Sciences, Kaunas Forestry and Environmental Engineering University of Applied Sciences oraz LeedsBeckett University i zaowocowało m.in. organizacją i współorganizacją konferencji naukowych (Landscape Creation Process, Kowno, 2015, 2018) i naukowo-artystycznych KRAJart (cztery konferencje w Zakopanem, ostatnia w 2017 roku, najbliższa, piąta, w 2019), wystawami pokonferencyjnymi (plener) prac fotograficznych (galerie WSEiZ - 2016, 2018), Kaunas Forestry and Environmental Engineering University of Applied Sciences, (2016, 2018), Biblioteki Publicznej Okręgu Kowno (2017) i Latvia University of Agriculture, Jelgava (2016). Przedmiotem kontaktów był również kształt programu i metodyka kształcenia na kierunku Architektura Krajobrazu. Temu obszarowi poświęcono specjalne międzynarodowe seminarium zorganizowane przez Wydział Architektury w lutym 2019 roku.

Inne ważniejsze efekty umiędzynarodowienia studiów to wdrażanie dobrych praktyk zgłaszanych przez studentów powracających z wymiany Erasmus+ (np. zwiększenie roli pracy grupowej w dydaktyce, patrz Raport Dziekana 2015/2016, pkt 6 h), wprowadzenie nowej tematyki prac projektowych oraz uwarunkowania środowiskowe. Obecnie Uczelnia posiada tzw. Rozszerzoną Kartę Erasmus na lata 2014-2020 i współpracuje z 22 uczelniami z 13 państw Unii Europejskiej i Turcji, a także z przedsiębiorstwami z terenu Unii Europejskiej, które przyjmują studentów WSEiZ na praktyki. Największą popularnością wśród studentów i pracowników WSEiZ cieszą się uczelnie z Portugalii, Hiszpanii, Niemiec, Francji i Wielkiej Brytanii. Ponadto, jednostka od 2015/2016 r. realizuje w ramach Erasmus+ projekt mobilności studentów, nauczycieli i pracowników z uniwersytetami z krajów partnerskich, tj. z Armenii, Azerbejdżanu, Chin, Kazachstanu, Kosowa, Serbii, Ukrainy, USA. W każdym roku akademickim z WSEiZ w celu realizacji studiów i praktyk wyjeżdża ok. 20-30 studentów pierwszego i drugiego stopnia, głównie studiów stacjonarnych. Natomiast liczna grupa studentów przyjeżdża do WSEiZ, w ramach współpracy z uczelniami z Unii Europejskiej oraz krajów partnerskich z całego świata. W celu realizacji zajęć dydaktycznych w uczelni partnerskiej lub uczestniczenia w szkoleniach wyjeżdża z WSEiZ co roku około 15 nauczycieli i pracowników. Udziałem w zagranicznych studiach i praktykach najbardziej zainteresowani są studenci kierunków Architektura i Architektura wnętrz; stanowią oni około 90% uczestników mobilności w skali całej Uczelni. Wymiana studencka w ramach kierunku *architektura krajobrazu* jest

ograniczona, głównie z powodu obowiązków zawodowych studentów (studia wyłącznie niestacjonarne). Studenci zagraniczni na kierunku to 2 – 4 osoby w danym roku. W ramach wymiany pracowników dwójka nauczycieli akademickich kierunku dwukrotnie wizytowała uczelnie na Litwie i Łotwie, gdzie prowadzili oni zajęcia dydaktyczne oraz uczestniczyli w konferencjach. Ponadto, odbywały się wizyty w Latvia University of Agriculture, Jelgava w celu organizacji wystawy prac fotograficznych po plenerze KRAJart. W latach 2017 – 2018 miały miejsce 3 wizyty władz Wydziału na uczelniach partnerskich w Kazachstanie, Armenii i Stanach Zjednoczonych. Zajęcia dydaktyczne w WSEiZ w ostatnim okresie prowadzili nauczyciele z Litwy oraz z fińskiego Hame University of Applied Sciences (HAMK). W roku akademickim 2018/2019 Wydział Architektury gościć będzie studentów 32 studentów z uczelni z Hiszpanii, Portugalii, Turcji, Włoch, Armenii, Kazachstanu, Azerbejdżanu, Kosowa, Serbii i Ukrainy oraz 20 nauczycieli i pracowników z tych państw oraz z Chin.

WSEiZ prowadzi także współpracę bilateralną z zagranicznymi ośrodkami akademickimi, której celem jest podejmowanie wspólnych inicjatyw dydaktycznych oraz naukowo-badawczych, w szczególności organizacja badań terenowych, spotkań i konferencji naukowych, sporządzanie planów, programów i metodyk badań, szeroko pojęta wymiana informacji i materiałów dydaktycznych, publikacja artykułów naukowych, prowadzenie i recenzowanie prac naukowych i dyplomowych, współpraca studenckich kół naukowych, realizacja wspólnych projektów badawczych oraz wzajemne konsultacje programów kształcenia. W tym zakresie partnerami są uczelnie m.in. z Armenii, Białorusi, Brazylii, Chin, Kazachstanu, Litwy, Łotwy, Ukrainy. Interesującym przykładem dynamicznie rozwijającej się międzynarodowej mobilności studentów i pracowników na podstawie bilateralnych umów z uczelniami jest współpraca z:

- Universidade Federal Fluminense w Niterói – Rio de Janeiro (Brazylia) – 1 student kierunku Architektura I stopnia wyjechał na roczne studia; 2 studentów gościł Wydział Architektury WSEiZ;
- School of Art Design Zhengzhou University of Aeronautics (Chiny) – zajęcia z zakresu Computer Aided Design Basis prowadził przez 4 tygodnie nauczyciel Wydziału Architektury. Inicjatywa ta będzie kontynuowana również w roku 2018/2019; w fazie finalizacji jest wyjazd 2 kolejnych nauczycieli Wydziału Architektury.

Kontakty z uczelniami spoza Europy doprowadziły do opracowania przez studentów, ze wsparciem ze strony władz Wydziału, uzgodnionego z Sugiyama Jogakuen University, Nagoya w Japonii programu i harmonogramu wyjazdu naukowego grupy studentów do tej uczelni. W semestrze letnim 2017/18 wyjazd nie został zrealizowany z powodów finansowych, ale ciągle znajduje się w sferze planów.

Dwustronna współpraca w znaczący sposób wpływa na określanie i osiąganie efektów uczenia się na kierunkach prowadzonych przez WSEiZ, w tym na architekturze krajobrazu. Ponadto, wzmacnia potencjał intelektualny i kreatywność kadry naukowej poprzez udział, organizację i współorganizację konferencji naukowych o charakterze międzynarodowym oraz publikację naukowe. Współpraca z ośrodkami naukowymi w zakresie dydaktyki służy podnoszeniu jakości kształcenia, uatrakcyjnieniu procesu dydaktycznego, a także doskonaleniu programów studiów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7 (*kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione*)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Uczelnia docenia i ma świadomość wartości płynących z umiędzynarodowienia. Podejmuje wszelkie kroki, aby rozszerzać współpracę zagraniczną. Wymiana studencka w ramach

kierunku *architektura krajobrazu* jest ograniczona, głównie z powodu obowiązków zawodowych studentów (studia wyłącznie niestacjonarne).

ZO PKA rekomenduje prowadzenie dalszych działań na rzecz umiędzynarodowienia oferty kształcenia na ocenianym kierunku.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

Brak.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Na podstawie informacji zamieszczonych w Raporcie samooceny oraz uzyskanych podczas spotkań z różnymi grupami interesariuszy, w tym w szczególności ze studentami, należy stwierdzić, że opieka i wsparcie oraz motywowanie studentów, w tym studentów z niepełnosprawnością, do osiągania efektów uczenia się na wizytowanym kierunku są realizowane w należyty sposób. Studenci uzyskują pomoc merytoryczną od nauczycieli akademickich, którzy prowadzą zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku. W ramach ustalonych godzin konsultacyjnych, studenci mają możliwość bezpośredniej rozmowy z prowadzącym zajęcia. Studenci mają ponadto możliwość indywidualnego umówienia się z prowadzącym poza wyznaczonymi godzinami konsultacyjnymi, w przypadku, gdy nie mogą uczestniczyć w podstawowym terminie konsultacji. Studenci na pierwszych zajęciach uzyskują informacje na temat zasad oceniania, uzyskiwania zaliczeń oraz przeprowadzania egzaminów.

Na spotkaniu studenci wysoko ocenili pracę Dziekanatu i administracji wydziałowej. Podkreślili, że Wydział zapewnia im skuteczną i kompetentną obsługę administracyjną w zakresie spraw związanych z procesem dydaktycznym. Ponadto ocenili godziny otwarcia Dziekanatu jako zorientowane na ich potrzeby. W razie potrzeby studenci mogą korzystać z pomocy pracowników Dziekanatu również poza godzinami jego otwarcia lub za pomocą narzędzi komunikowania na odległość. Weekendowy tryb odbywania zajęć dydaktycznych nie stanowi przeszkody w realizacji spraw o charakterze ściśle formalnym.

W ramach ocenianego kierunku funkcjonuje Koło Naukowe Rozwoju Architektów Krajobrazu. Celem Koła jest umożliwienie jego członkom rozwijania i pogłębiania zainteresowań w dziedzinie architektury, architektury krajobrazu i ekologii, oraz popularyzacja indywidualnych osiągnięć członków w powyższym zakresie. Cele powyższe Koło realizuje poprzez udział w przedsięwzięciach prowadzonych przez Wydział Architektury; inspirowanie aktywnego udziału środowiska studenckiego w życiu uczelnianym; tworzenie warunków wykorzystania potencjału intelektualnego młodzieży akademickiej, w szczególności współorganizowanie studenckiego ruchu naukowego; organizowanie działalności kulturalnej, popieranie i rozwijanie twórczości artystycznej powiązanej ze środowiskiem akademickim; organizowanie działalności turystycznej, propagowanie różnorodnych form aktywnego wypoczynku; podejmowanie inicjatyw na rzecz aktywności zawodowej i społecznej młodzieży akademickiej; propagowanie i wdrażanie w środowisku akademickim działań proekologicznych oraz działań z zakresu edukacji ekologicznej oraz rozwijanie współpracy i współdziałanie z innymi kołami i organizacjami studenckimi i młodzieżowymi. Studenci podejmujący aktywność w Kole podkreślili wysoki poziom wsparcia merytorycznego ze strony

kuratora. Uczelnia wspiera działalność w sposób finansowy oraz udostępnia odpowiednie pomieszczenia na potrzebę działalności Koła.

Studenci określili system sposobu rozstrzygania skarg i rozpatrywania wniosków jako przejrzysty i skuteczny. W sytuacjach konfliktowych mogą zgłaszać swoje uwagi i prośby do władz Wydziału. Podkreśli przychylność i życzliwą postawę Prodziekana do spraw studenckich, który pomaga rozwiązać zdecydowaną większość problemów. Mogą również liczyć na pomoc ze strony Samorządu studentów.

Podczas spotkania z ZO PKA studenci zaznaczyli, że mogą korzystać z oferty Biura Karier, które w ciągu roku akademickiego organizuje szereg warsztatów i szkoleń. Biuro Karier prowadzi działalność edukacyjną, doradczą i informacyjną dla studentów WSEiZ na rzecz ich rozwoju zawodowego i osobistego. Głównymi obszarami działalności Biura są: poradnictwo zawodowe, poradnictwo z zakresu przedsiębiorczości, diagnoza kompetencji i zarządzanie talentami, coaching kariery, konsultacje z zakresu rozwoju osobistego i zawodowego, poradnictwo psychologiczne, szkolenia i warsztaty rozwijające kompetencje społeczne i zawodowe, organizacja i prowadzenie szkoleń przygotowujących studentów do płynnego wyjścia na rynek pracy, udzielanie informacji o ofertach praktyk, staży oraz ofertach pracy, prowadzenie i rozbudowa bazy studentów objętych wsparciem, nawiązywanie i utrzymywanie długofalowych relacji z pracodawcami, współpraca z pracodawcami (realizacja projektów rekrutacyjnych, organizacja spotkań, prezentacji firm na Uczelni itp.), tworzenie i weryfikacja bazy danych o pracodawcach – pozyskiwanie ofert staży, praktyk, ofert pracy, prowadzenie dystrybucji poradników firm współpracujących, organizacja Targów Pracy, Otwartych Drzwi w Biurze Karier. Niemniej jednak, z uwagi na niestacjonarny tryb studiowania, studenci ocenianego kierunku nie uczestniczą aktywnie w inicjatywach organizowanych przez Biuro Karier.

Studenci ocenianego kierunku mogą liczyć na kompleksową i skuteczną pomoc z systemu pomocy materialnej w postaci stypendiów. O możliwościach wsparcia studenci informowani są za pośrednictwem strony internetowej. Mogą również uzyskać niezbędne informacje poprzez bezpośredni lub elektroniczny kontakt z pracownikami administracji. Z punktu widzenia studentów kryteria systemu pomocy materialnej są przejrzyste i ogólnodostępne.

Uczelnia zapewnia wsparcie dla osób z niepełnosprawnościami. Na uczelni funkcjonuje Biuro ds. Osób Niepełnosprawnych, które koordynuje wszelkie działania skierowane do osób z niepełnosprawnościami. Poza sprawami związanymi bezpośrednio z procesem kształcenia, Biuro udziela również studentom, doktorantom i pracownikom informacji w zakresie funkcjonowania w społeczeństwie, organizuje szkolenia w zakresie wiedzy na temat funkcjonowania i wspierania studentów z niepełnosprawnościami na uczelni, prowadzi działania zmierzające do aktywizacji studentów oraz ich integracji w środowisku akademickim. W trudnościach dnia codziennego wspomaga studentów Pełnomocnik ds. osób niepełnosprawnych, Doradza on też w zakresie praw osób niepełnosprawnych. Zadaniem Pełnomocnika jest ułatwienie dostępu osobom niepełnosprawnym do uzyskania wyższego wykształcenia, w tym: zapewnienie pełnego uczestnictwa w procesie dydaktycznym oraz życiu społecznym, naukowym i kulturalnym Uczelni; wyrównywanie szans edukacyjnych osób o różnych rodzajach niepełnosprawności; podjęcie działań zmierzających do likwidowania barier architektonicznych, informacyjnych, komunikacyjnych i psychologicznych utrudniających studiowanie; integracja i promocja środowiska studentów niepełnosprawnych; kształtowanie przychylnych postaw wobec osób niepełnosprawnych; gromadzenie informacji na temat studentów niepełnosprawnych w Uczelni.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8 (*kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione*)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Jakość pomocy naukowej, dydaktycznej oraz materialnej dla studentów ocenianego kierunku należy ocenić jako dobrą. Wszyscy nauczyciele akademicki prowadzący zajęcia są dostępni dla studentów bezpośrednio w czasie godzin konsultacyjnych. Istnieje również możliwość kontaktu za pomocą poczty elektronicznej. Wśród mocnych stron należy zwrócić uwagę na profesjonalizm obsługi administracyjnej oraz skuteczność systemu rozpatrywania skarg i wniosków oraz sprawnie funkcjonujący system pomocy materialnej.

ZO PKA rekomenduje wprowadzenie okresowych przeglądów wsparcia studentów oraz publikację wyników ankiet ewaluacyjnych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

Brak.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Studenci oraz osoby zainteresowane mają dostęp do informacji zawartych na stronie internetowej Uczelni. Znajdują się tam wiadomości dotyczące funkcjonowania studenta na Uczelni, systemu pomocy materialnej, regulaminu studiów, samorządu studentów oraz kół naukowych. Sylabusy zawierają informacje o treściach przedmiotów, literaturze, efektach kształcenia (wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne) oraz metodach weryfikacji stopnia ich osiągnięcia. W systemie „Wirtualna Uczelnia” znajdują się informacje o miejscu realizacji zajęć, osobach prowadzących zajęcia i uzyskanych ocenach, a także informacje o terminach i miejscu konsultacji osób prowadzących zajęcia. System „Wirtualna Uczelnia” stwarza również możliwość kontaktu z prowadzącym oraz innymi pracownikami poprzez specjalny moduł do wysyłki wiadomości elektronicznej oraz możliwość wydruku własnej karty przebiegu studiów. Strona główna pozwala na dalsze pozyskiwanie informacji według zakładanych odsyłających do poszczególnych kwestii. Uczelnia zapewnia studentom ocenianego kierunku dostęp do informacji również za pośrednictwem portali społecznościowych. Uczelnia udostępnia również informacje drogą tradycyjną, tj. poprzez wydawanie informatorów, udostępnianie plakatów, organizowanie spotkań otwartych. W sprawach bieżących, np. odwołanie zajęć, studenci są skutecznie informowani za pośrednictwem elektronicznego systemu obsługi studentów lub za pośrednictwem starostów roczników i samorządu studenckiego. Podczas spotkania z ZO PKA studenci wyrazili pozytywne opinie odnoszące się do systemu dostępu do informacji, co potwierdza ZO PKA.

Informacje zawarte na stronie internetowej Uczelni są kompletne, aktualne, zrozumiałe oraz zgodne z potrzebami różnych grup odbiorców, a publiczny dostęp do informacji służy podnoszeniu jakości i jest zgodny z potrzebami poszczególnych grup interesariuszy. Ocena publicznego dostępu do informacji prowadzona jest dwa razy w roku – w marcu, przed rozpoczęciem rekrutacji na kolejny rok akademicki oraz we wrześniu przed rozpoczęciem roku akademickiego. Przeglądu dokonuje zespół, w którego skład wchodzi Kierownik Działu Marketingu i Współpracy Międzynarodowej, Kierownicy Dziekanatów Wydziałów Wyższej Szkoły Ekologii i Zarządzania, Kierownik Biura Rekrutacji oraz Prorektor. Opinię wyrażają również studenci.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9 (*kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione*)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Uczelnia zapewnia studentom odpowiedni dostęp do informacji. W elektronicznym systemie obsługi studentów wszystkie niezbędne informacje związane z procesem dydaktycznym oraz informacje o zmianach dokonywanych w programie studiów lub harmonogramie zajęć. Na stronie internetowej Uczelni, wśród wielu zakładek można znaleźć informacje dedykowane poszczególnym grupom interesariuszy. Mocną stroną jest dostępność informacji na stronie internetowej w kilku językach obcych. Zakres i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą interesariusze wewnętrzni, w tym studenci, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

Brak.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Wyższa Szkoła Ekologii i Zarządzania w Warszawie (WSEiZ) formalnie przyjęła i stosuje zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzi systematyczne oceny programu studiów w oparciu o analizy informacji uzyskanych od interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych. Jednostka określiła zasady projektowania, dokonywania zmian i zatwierdzania programu kształcenia uchwałą nr 5/12/2013 Senatu WSEiZ w Warszawie z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wytycznych określających podstawowe zasady dotyczące opracowania programów kształcenia dla studiów pierwszego i drugiego stopnia w Wyższej Szkole Ekologii i Zarządzania w Warszawie. Uchwała nr 3/03/2017 Senatu Wyższej Szkoły Ekologii i Zarządzania w Warszawie z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie zmian w Uchwale Senatu WSEiZ w sprawie wytycznych dla Rad Wydziałów Wyższej Szkoły Ekologii i Zarządzania w Warszawie w zakresie opracowania programów kształcenia dla studiów pierwszego i drugiego stopnia dostosowała wytyczne do ówczesnie obowiązującego prawa, określiła czas trwania studiów, liczbę punktów ECTS i minimalną liczbę godzin zajęć dla obu poziomów oraz form studiów. Uchwała nakłada obowiązek uwzględniania opinii interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych podczas projektowania i dokonywania zmian w programach kształcenia, czy też brania pod uwagę potrzeb gospodarki narodowej i europejskiej i sytuacji na rynku pracy. Obecnie uchwałę należy dostosować do obowiązującego prawa m. in. w kwestii minimalnego wymiaru praktyki dla studiów o profilu praktycznym oraz zniesienia minimum kadrowego. System zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia w Wyższej Szkole Ekologii i Zarządzania w Warszawie przyjęto uchwałą Senatu WSEiZ z dnia 16 września 2008 r. w sprawie Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia i Weryfikacji Jego Efektów w WSEiZ. Obecną postać Systemu przyjęto po kolejnych zmianach uchwałą nr 3/03/2017 Senatu WSEiZ w Warszawie w sprawie zmian w Wewnętrznym Systemie

Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia (WSZiDJK). Zmiany wprowadzono na wniosek Pełnomocnika ds. Jakości Kształcenia WSEiZ i Uczelnianej Komisji ds. Jakości Kształcenia. Celem działania WSZiDJK jest zapewnienie wysokiej jakości procesu dydaktycznego oraz stworzenie kultury jakości kształcenia poprzez: wprowadzenie mechanizmów zapewniających jakość kształcenia, planowanie i właściwą realizację procesu dydaktycznego, zapewnienie wysokiego poziomu kompetencji, stałego rozwoju umiejętności pedagogicznych oraz wiedzy nauczycieli akademickich, zapewnienie wsparcia i opieki dydaktycznej, naukowej i materialnej zorientowanej na potrzeby studentów, badanie, analizę, ocenę oraz monitorowanie jakości kształcenia i wdrażanie wniosków dotyczących m.in. weryfikacji zakładanych efektów kształcenia, przypisania liczby punktów ECTS, organizacji procesu dydaktycznego i infrastruktury dydaktycznej, rozwoju nauczycieli akademickich, współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, a także doskonalenie systemu zapewniania jakości kształcenia. Podnoszenie jakości kształcenia jest procesem ciągłym i systematycznym, w którym uczestniczą wszyscy interesariusze wewnętrzni oraz interesariusze zewnętrzni, czyli szeroko rozumiane otoczenie społeczno-gospodarcze i absolwenci Wyższej Szkoły Ekologii i Zarządzania w Warszawie. WSZiDJK definiuje strukturę Systemu, w której znajdują się podmioty jednoosobowe, takie jak: Rektor Uczelni, Pełnomocnik Rektora ds. Jakości Kształcenia, Dziekani poszczególnych Wydziałów, Pełnomocnicy Dziekanów ds. Jakości na Kierunku Studiów, Pełnomocnicy Dziekanów ds. Dyplomowania, Pełnomocnicy Dziekanów ds. Praktyk, Kierownicy Studiów Podyplomowych, Opiekunowie Specjalności, Koordynatorzy Przedmiotów, Kierownik Studium Języków Obcych oraz Pełnomocnik Rektora ds. Studentów Niepełnosprawnych. Do kolegialnych podmiotów zapewniania i doskonalenia jakości kształcenia należą: Senat, Rady Wydziałów, Uczelniana Komisja ds. Jakości Kształcenia (UKJK), Wydziałowe Komisje ds. Jakości Kształcenia (WKJK), Zespoły Dydaktyczne ds. Dyplomowania, Zespoły Dydaktyczne ds. Praktyk oraz Zespoły Dydaktyczne Tematyczne. W skład kolegialnych podmiotów projakościowych wchodzi przedstawiciele studentów wyłonienie przez Samorząd Studentów WSEiZ. WSZiDJK prezentuje wzajemne powiązania oraz współzależności poszczególnych podmiotów, jak też szczegółowe zakresy kompetencji i zadań wynikających z potrzeb procesu kształcenia oraz funkcjonowania samego systemu. I tak, przykładowo Pełnomocnik Rektora ds. Jakości Kształcenia jest odpowiedzialny za funkcjonowanie WSZiDJK i kierowanie Uczelnianą Komisją ds. Jakości Kształcenia (UKJK), w tym głównie za nadzór i koordynację prac związanych z planowaniem, wdrażaniem, funkcjonowaniem i doskonaleniem Systemu na Uczelni, przygotowywanie i uaktualnianie projektów procedur dotyczących zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia czy nadzorowanie wykonania i sprawdzanie skuteczności podejmowanych działań korygujących i zapobiegawczych. Zadaniem Pełnomocnika jest także przygotowywanie sprawozdań z posiedzeń UKJK i rocznego sprawozdania dla władz Uczelni. Zadaniem UKJK jest wspieranie i doradzanie Rektorowi i Pełnomocnikowi Rektora ds. Jakości Kształcenia, w zakresie: identyfikowania problemów mających wpływ na jakość kształcenia, proponowanie nowych działań projakościowych związanych z przebiegiem procesu dydaktycznego i działań motywacyjnych odnoszących się do kadry dydaktycznej i administracyjnej, monitorowania procesu wdrażania postanowień procesu bolońskiego oraz inicjowanie badań monitorujących jakość kształcenia. Przynajmniej raz w roku na posiedzeniu Senatu, członek Uczelnianej Komisji ds. Jakości Kształcenia, przedstawia informacje dotyczące systemu zapewniania jakości kształcenia i propozycje jego doskonalenia. Do zadań Wydziałowych Komisji ds. Jakości Kształcenia (WKJK) należy m. in.: przeprowadzanie analiz niezbędnych do oceny jakości kształcenia na Wydziale, współpraca z Radą Pracodawców powołaną przy Wydziale, przegląd programów i efektów kształcenia dla poszczególnych kierunków studiów na Wydziale oraz formułowanie opinii i sugestii dotyczących ich doskonalenia, w szczególności w zakresie dostosowania do potrzeb rynku pracy, analiza sposobu weryfikacji osiągniętych efektów

kształcenia poprzez coroczną analizę wystawianych ocen, wielkości i przyczyn odsiewu oraz analizę wyników egzaminów dyplomowych. Wyniki tych analizy przedstawiane są Pełnomocnikowi Rektora ds. Jakości Kształcenia. Na zakończenie roku akademickiego WKJK sporządza sprawozdanie, które przekazuje Pełnomocnikowi Rektora ds. Jakości Kształcenia. Sprawozdanie zawiera podsumowanie prac Komisji oraz ewentualne wnioski dotyczące zmian. Przynajmniej raz w roku na posiedzeniu właściwej Rady Wydziału, członek Wydziałowej Komisji ds. Jakości Kształcenia, przedstawia informacje dotyczące procesu kształcenia i propozycje jego doskonalenia. Do zadań Zespołów Dydaktycznych ds. Dyplomowania należy przede wszystkim opiniowanie tematów prac dyplomowych oraz zagadnień na egzamin dyplomowy oraz weryfikacja prawidłowości procesu dyplomowania poprzez analizę wybranych prac dyplomowych, opinii i recenzji prac oraz protokołów z egzaminu dyplomowego. WSZiDJK definiuje zasady opracowywania programów kształcenia, w tym: tworzenie programu kształcenia, obowiązek opiniowania efektów kształcenia, zatwierdzanie programów i efektów kształcenia, a także doskonalenie programów kształcenia przy udziale interesariuszy wewnętrznych, nauczyciele akademicki i studentów, i zewnętrznych z otoczenia społeczno-gospodarczego Uczelni – przede wszystkim podmioty gospodarcze i instytucje stowarzyszone w ramach wydziałowej Rady Pracodawców, które opiniują pisemnie lub ustnie (np. podczas posiedzeń Rady Pracodawców) programy kształcenia i plany studiów oraz specjalności na kierunkach. Dokonuje się bieżącego monitoringu i doskonalenia programów kształcenia, poprzez przegląd i aktualizacja kart przedmiotów. Na podstawie przeprowadzonych analiz oraz rozmów z Koordynatorami Przedmiotów, w szczególności w sytuacji stwierdzenia rozbieżności między zapisanymi w kartach przedmiotu a uzyskiwanymi przez studentów indywidualnymi efektami kształcenia, Dziekan może skierować wniosek o ulepszenie formy i metod kształcenia lub/i metod weryfikacji efektów kształcenia oraz zalecić korektę karty przedmiotu. System weryfikacji zakładanych efektów kształcenia wspomaga przygotowywane przez Dziekana Wydziału, po zasięgnięciu opinii nauczycieli akademickich, rocznego sprawozdania dotyczącego między innymi oceny efektów kształcenia osiąganych przez studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. W przypadku stwierdzenia potrzeby wprowadzenia zmian doskonalących program kształcenia, wnioski o zmianę zawarte są w rocznym sprawozdaniu Dziekana i kierowane są do Rady Wydziału. Sposoby weryfikacji i zasady dokumentowania efektów kształcenia, opisane w WSZiDJK zostały określone zarządzeniem nr 23/2015 Rektora WSEiZ z dnia 21 grudnia 2015 r. Zobowiązano nauczycieli akademickich do poinformowania studentów o planowanych efektach kształcenia, jakie student nabędzie w ramach przedmiotu oraz w jaki sposób będą one weryfikowane, zgodnie z informacjami zawartymi w karcie przedmiotu, a także do dokumentowania osiągniętych przez studenta, w ramach przedmiotu, efektów kształcenia. Biorąc pod uwagę, że do narzędzi weryfikacji dopuszczono sprawdzian ustny, udokumentowanie efektów kształcenia nie może być w pełni zrealizowane. WSZiDJK definiuje także organizację i przebieg egzaminów i ćwiczeń oraz procesu dyplomowania, a także zasady realizacji języków obcych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Interesariusze wewnętrzni (studenci, nauczyciele akademicki) biorą udział w projektowaniu i doskonaleniu programu kształcenia poprzez udział w posiedzeniach Senatu, Rady Wydziału, Uczelnianej i Wydziałowej Komisji ds. Jakości Kształcenia, czy też Zespołów Dydaktycznych. Bezpośredni wpływ na kształtowanie nowych programów kształcenia i dokonywanie w nich zmian mają pracownicy Wydziału będący koordynatorami określonych modułów przedmiotowych. Nadzór merytoryczny i organizacyjny nad kierunkiem studiów *architektura krajobrazu* i nad procesem zapewniania jakości kształcenia i weryfikacji jego efektów sprawuje Dziekan Wydziału Architektury. Dziekan dokonuje analizy wyników badań monitorujących jakość kształcenia oraz potrzeb rynku pracy, które uzyskuje między innymi dzięki

konsultacjom z interesariuszami zewnętrznymi. Uzyskane wyniki są prezentowane w Rocznym Raporcie Dziekana przedkładanym Radzie Wydziału na początku kolejnego roku akademickiego. Zawarte w nim wnioski i zalecenia konkretnych działań wykorzystywane są w procesie doskonalenia jakości. Ocena stopnia ich realizacji dokonywana jest w trakcie roku na posiedzeniach Wydziałowej Komisji ds. Jakości oraz w raporcie za kolejny rok. Bezpośredni nadzór nad kierunkiem *architektura krajobrazu* sprawuje Prodziekan. W zadaniach dotyczących zapewniania jakości kształcenia Dziekana wspierają: Pełnomocnik Dziekana ds. Jakości Kształcenia na Kierunku Architektura Krajobrazu, Pełnomocnik Dziekana ds. Dyplomowania oraz Pełnomocnik Dziekana ds. Praktyk.

Bieżące monitorowanie programów kształcenia prowadzone jest zarówno w sposób formalny, jak i nieformalny. Metody formalne to:

- kontakt ze starostami każdego roku studiów będącymi reprezentantami studentów,
- planowe, a także „interwencyjne” hospitacje zajęć,
- ankiety wypełniane przez studentów dotyczące ewaluacji pracy nauczyciela, wypełniane również przy okazji hospitacji zajęć.

Sposoby nieformalne:

- spotkanie dziekana z grupą studencką (planowane, na życzenie studentów lub wskutek sygnałów z innych źródeł),
- kontakt indywidualny studenta z dziekanem (osobisty, mailowy),
- zbieranie uwag i opinii studentów oraz spostrzeżeń wykładowców i przekazywanie ich Dziekanom (w sprawach pilnych) lub w trakcie rutynowych spotkań Zespołów Dydaktycznych.

W proces ten włączani są także interesariusze zewnętrzni z otoczenia społeczno-gospodarczego Uczelni – przede wszystkim podmioty gospodarcze i instytucje stowarzyszone w ramach Rady Pracodawców Wydziału Architektury, którzy opiniują pisemnie lub ustnie podczas posiedzeń Rady Pracodawców programy kształcenia i plany studiów oraz specjalności na kierunkach.

Na podstawie sugestii studentów w roku akademickim 2018/2019 zwiększono liczbę godzin ćwiczeń projektowych z przedmiotów: „Urządzanie obiektów architektury krajobrazu” (V i VII semestr) i „Projektowanie terenów przywodnych” (V sem.), wprowadzono do programu „Podstawy fotografii” – jako przedmiot do wyboru, a także zastąpiono przedmiot do wyboru „Inżynieria środowiska” przedmiotem „Kompensacje przyrodnicze”. W roku akademickim 2019/2020 zostaną usunięte na wniosek studentów: „Technologie informacyjne” (zostanie wprowadzone „Laboratorium komputerowe Sketch-up” (II sem.), „Filozofia przyrody” oraz „Historia sztuki II”, a wprowadzone zostaną „Podstawy fotografii” jako przedmiot kierunkowy. Na skutek propozycji interesariuszy zewnętrznych zmniejszono wymiar zajęć z „Rysunku i rzeźby 3” oraz „Bezpieczeństwo stanowisk”.

Roczne Raporty Dziekana Wydziału Architektury stanowią bardzo cenne źródło informacji o prowadzonych kierunkach. Analizowane są m. in. badania ankietowe studentów I roku skreślonych z listy studentów, przedmioty o najwyższej i najniższej średniej ocen i porównanie ich z oceną nauczyciela w ankietach studenckich, analiza hospitacji, umiędzynarodowienie, oceny wystawianych w procesie dyplomowania oraz badania ankietowe obsługi administracyjnej oraz losów absolwenta. Szczegółowo opisano uwagi zgłaszane przez studentów w ankietach dotyczących programu kształcenia, a także sugestie pracodawców zasiadających w Radzie Konsultacyjnej. Losy absolwenta analizowane są na podstawie badań ministerialnych, ale przede wszystkim na podstawie badań własnych WSEiZ. Wyniki badań karier absolwentów mają wpływ na dokonywane modyfikacje programu studiów, jak też treści programowych przydatnych absolwentom kierunku w ich pracy. Każdy z Raportów kończy się planowanymi działaniami doskonalącymi i wyznaczeniem osób odpowiedzialnych, a Raport kolejny sprawozdaniem i oceną podjętych działań. Roczne sprawozdanie Pełnomocnika

Rectora ds. Jakości Kształcenia jest podsumowaniem Raportów Dziekanów poszczególnych Wydziałów.

WSZiDJK określa także politykę kadrową Uczelni wraz z okresową oceną nauczycieli akademickich, systemem hospitacji zajęć i ewaluacji nauczycieli przez studentów w procesie dobrowolnej ankietyzacji.

WSZiDJK precyzuje także systemy wsparcia studentów w procesie kształcenia, ocenę infrastruktury dydaktycznej i naukowej i zasad z niej korzystania, współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym Wydziałowych Rad Pracodawców i Biura Karier, umiędzynarodowienia, badań monitorujących jakość kształcenia w WSEiZ oraz doskonalenia procesu zapewnienia jakości kształcenia. Można stwierdzić, że systematyczne oceny programu studiów oparte są o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji. Badania monitorujące reguluje zarządzenie nr 28/2012 Rectora WSEiZ z dnia 28 września 2012 r. wprowadzające Regulamin prowadzenia badań monitorujących jakość kształcenia (zmieniony zarządzeniem nr 19/2014 Rectora z dnia 26 września 2014 r.). Dokument ten w sposób szczegółowy określa podmioty, narzędzia, zakresy, częstotliwość, procedury oraz jednostkę odpowiedzialną za ich przeprowadzenie i sposób wykorzystania wyników prowadzonych badań. Przeprowadza się badania rekrutacyjne za pomocą ankietyzacji kandydatów na studia i studentów; ocenę funkcjonowania administracji oraz organizacji procesu i zaplecza dydaktycznego (cosemestralna ankieta studencka); ocenę nakładu pracy na zajęciach dydaktycznych (ankieta cosemestralna – w każdym semestrze studenci oceniają co najmniej trzy przedmioty na danym stopniu i kierunku studiów); ocenę praktyk zawodowych (coroczna ankieta studencka); ewaluację nauczycieli akademickich (ankieta cosemestralna) oraz badanie oczekiwań pracodawców realizowane ankietowo w trybie ciągłym. Regulamin określa w przypadku każdego z badań wzór ankiety i podmiot odpowiedzialny za przeprowadzenie badania. Ponadto prowadzone są badania losów zawodowych absolwentów WSEiZ, których zasady określa zarządzenie nr 31/2013 Rectora z dnia 20 grudnia 2013 r.

Przyjęcie na studia odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte warunki i kryteria kwalifikacji kandydatów. Uchwały Senatu WSEiZ w sprawie ustalenia warunków, trybu oraz terminów rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji na poszczególne kierunki studiów prowadzone w Uczelni są ogłaszane na domowej stronie internetowej. O przyjęciu na studia decyduje weryfikacja dokumentów. Przyjęcie na studia może nastąpić także na podstawie wyników uzyskanych w toku potwierdzenia efektów uczenia się.

Zespół Oceniający PKA pozytywnie ocenił monitorowanie programów kształcenia oraz ocenę osiągnięcia przez studentów efektów kształcenia. Procedury dotyczące tych obszarów są wdrożone, a przyjęte rozwiązania skuteczne. Zapewniają także udział interesariuszom wewnętrznym i zewnętrznym w procesie projektowania i monitorowania programu kształcenia. Rekomenduje się bardziej wnikliwą analizę wybranych prac dyplomowych poprzez Zespoły Dydaktyczne ds. Dyplomowania. Należy tu dodać, że podczas oceny prac dyplomowych przeprowadzonej przez Zespół Oceniający PKA (ZO) stwierdzono w niektórych pracach znaczne fragmenty tekstu wymagające przywołania źródeł, tzn. nie stanowiły one własnej wiedzy studenta, a były parafrazą wiedzy literaturowej, której jednak nie przywołano. Wykonanie prac dyplomowych, ich zakres tematyczny, ale również liczba prowadzonych prac nauczycielom akademickim powinien być bardziej wnikliwie analizowany przez dedykowany temu Zespół.

Zewnętrzna ocena jakości kształcenia na kierunku *architektura krajobrazu* była przeprowadzona w roku akademickim 2010/2011 z wynikiem pozytywnym. Ostatnią zewnętrzną oceną jakości kształcenia na Wydziale Architektury była ocena instytucjonalna przeprowadzona przez Polską Komisję Akredytacyjną w marcu 2013 r., również z wynikiem pozytywnym.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10 (*kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione*)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Wdrożone procedury prawa uczelnianego umożliwiają systematyczne monitorowanie, ocenę i doskonalenie procesu kształcenia na prowadzonych na Wydziale kierunkach studiów, w tym kierunku *architektura krajobrazu* z uwzględnieniem oceny stopnia realizacji zakładanych efektów kształcenia. Wizytowana jednostka posiadała regulacje dotyczące zasad tworzenia, zatwierdzania i doskonalenia programów kształcenia z uwzględnieniem opinii interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych. WSZJK ma charakter kompleksowy, po analizie dokumentów przedstawionych podczas wizytacji oraz rozmowach przeprowadzonych z osobami odpowiedzialnymi za funkcjonowanie systemu, można ocenić pozytywnie systematyczność prac i zrozumienie środowiska akademickiego co do konieczności podejmowanych działań. Jednostka stwarza studentom możliwość udziału w pracach gremiów zajmujących się opracowywaniem planów i programów kształcenia.

Realizowany program kształcenia jest stale doskonalony w oparciu o opinie poszczególnych grup interesariuszy, a także potrzeby rynku pracy, należałoby jednak uzyskiwanie opinii zewnętrznych sformalizować. Na Wydziale prowadzony jest przegląd programów kształcenia i kart przedmiotów/modułów oraz analiza realizacji procesu dydaktycznego i praktyk zawodowych. Formułowane postulaty są wykorzystywane do doskonalenia jakości kształcenia, w szczególności programu kształcenia. Jednostka wykorzystuje wyniki monitoringu losów zawodowych absolwentów do oceny przydatności na rynku pracy osiągniętych przez nich efektów kształcenia. Pozytywnym elementem Systemu jest jego monitorowanie, przegląd i samodoskonalenie, w wyniku których podejmowane są działania doskonalące, a także stosowanie narzędzi umożliwiających interesariuszom wewnętrznym ocenę i wpływ na realizowany program i warunki kształcenia.

ZO PKA rekomenduje:

- Zwiększenie możliwości formalnej oceny poszczególnych elementów WSZJK przez studentów, np. poprzez sformalizowanie systemu oceny infrastruktury przez studentów Uczelni, czy też pozyskiwanie informacji na temat potrzeb studentów dotyczących systemu dostępu do informacji.
- Bardziej wnikliwą analizę wybranych prac dyplomowych pod względem zakresu i wykonania poprzez Zespół Dydaktyczny ds. Dyplomowania.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak.

Zalecenia

Brak.

4. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)

Wizytacja na kierunku *architektura krajobrazu* odbyła się po raz pierwszy.

